

AKADEMIE MÚZICKÝCH UMĚNÍ V PRAZE

DIVADELNÍ FAKULTA

DRAMATICKÁ UMĚNÍ

PRODUKCE

DIPLOMOVÁ PRÁCE

REŽIM DE MINIMIS V RÁMCI FINANCOVÁNÍ DIVADEL

Helena Jonášová

Vedoucí práce: Ing. Jana Dvořáková, PhD.

Oponent práce: Ing. Jaroslava Součková

Datum obhajoby: 20. června 2017

Přidělovaný akademický titul: MgA.

Praha 2017

THE ACADEMY OF PERFORMING ARTS IN PRAGUE

THEATRE FACULTY

DRAMATIC ARTS

ARTS MANAGEMENT

MASTER'S THESIS

DE MINIMIS REGIME AND FINANCING OF CZECH THEATRES

Helena Jonášová

Thesis advisor: Ing. Jana Dvořáková, PhD.

Examiner: Ing. Jaroslava Součková

Date of thesis defence: 20th June, 2017

Academic title granted: MgA.

Prague 2017

P r o h l á š e n í

Prohlašuji, že jsem magisterskou práci na téma

Režim *de minimis* v rámci financování divadel

vypracovala samostatně pod odborným vedením vedoucí práce a s použitím uvedené literatury a pramenů.

Praha, dne _____

_____ podpis diplomanta

Upozornění

Využití a společenské uplatnění výsledků diplomové práce, nebo jakékoliv nakládání s nimi je možné pouze na základě licenční smlouvy tj. souhlasu autora a AMU v Praze.

RESUMÉ

Překládaná diplomová práce se zaměřuje na problematiku režimu *de minimis* v rámci financování divadel v České republice. Režim *de minimis* je jedním z nástrojů spravování financí z veřejných rozpočtů ve vztahu k podnikům na území členských států Evropské unie. Protože se jedná o prvek tzv. veřejné podpory se značně selektivními rysy, je s ohledem na ochranu hospodářské soutěže regulován prostřednictvím řady legislativních aktů Evropské unie. Tyto regulace ve formě nařízení pak přímo zasahují do právních řádů jednotlivých členských zemí.

Cílem diplomové práce je zmapovat, do jaké míry ovlivňuje režim *de minimis* možnosti českých divadel získávat dotace a granty z veřejných rozpočtů a tedy zjistit, jak v konečném důsledku ovlivňuje právo Evropské unie finanční situaci divadel. Zkoumaná je nicméně také situace na straně poskytovatele, a to na všech úrovních, aby bylo možné definovat problematiku celkově.

Teoretickým podkladem práce jsou relevantní právní akty, iniciované Komisí EU a komentáře k nim. Nedílnou součástí práce jsou také grantové a dotační výzvy jednotlivých poskytovatelů v ČR. Praktická část diplomové práce se opírá o zevrubný výzkum českých divadel a jejich vztahu k režimu *de minimis*. Cenný zdrojem dat byl také Rejstřík registru *de minimis*.

ABSTRACT

This diploma master thesis focuses on the *de minimis* regime and its application within financing of theatres in the Czech Republic. The *de minimis* regime is one of the instruments of finance regulations of finance from public budgets, in relations to enterprises in the Czech Republic. As it is an instrument of so-called state aid with considerable selective features, is it a subject of thorough regulations by the European Union. These regulations thus directly affect legal systems of member countries of the EU.

The aim of the master thesis is to describe how the *de minimis* regime affects the opportunities of Czech theatres to receive financial support from public budgets and to find out how the legal acts of the European Union affect the financial situation of these theatres. The thesis also deals with the problem as seen from the point of view of providers of these financial supports so that it could be possible to reflect the issue as a whole.

The theoretical background of the thesis is formed by the relevant legal acts, issued by the European Commission and by the commentaries made about them. An inseparable part of this work is also grant calls of individual grant providers in the Czech Republic. The practical part of the master thesis is then based on thorough research of all Czech theatres with regards to their relations to *de minimis* issues. The master thesis also works with data provided by the Czech Register of the *de minimis* regime.

Poděkování

Na tomto místě bych ráda poděkovala vedoucí mé diplomové práce Ing. Janě Dvořákové, PhD., za všechny nové podněty, které mi pomohly při vypracování práce, a Mgr. BcA. Viktorovi Košutovi za konzultace z oblasti práva. Za cenné připomínky děkuji rovněž všem členům katedry produkce DAMU. Poděkování adresuji také všem zástupcům divadel, kteří mi poskytli informace, potřebné pro zpracování praktické části této práce.

Tuto diplomovou práci věnuji své dceři Leonor.

Obsah

Resumé	5
Abstract	6
Obsah	8
Seznam použitých zkratek	11
Seznam příloh	12
Úvod	13
I. Teoretická část	15
1. Obecné zásady systému unijního práva	15
1.1. Primární právo	15
1.2. Sekundární právo	16
1.2.1. Nařízení	16
1.2.2. Směrnice	17
1.2.3. Rozhodnutí	17
1.2.4. Doporučení a stanoviska	18
1.3. Terciální právo	18
2. Implementace unijního práva v členských zemích EU	19
3. Veřejné podpory v právu Evropské unie	20
3.1. Problematika hospodářské činnosti	20
3.2. Pojem výhoda	21
3.3. Znak veřejné podpory	21
3.4. Kategorizace veřejné podpory	23
4. Pojem režim <i>de minimis</i>	26
4.1. Nařízení <i>de minimis</i>	27
4.2. Mechanismus podpory <i>de minimis</i>	27
5. Pojem „jeden podnik“ a jeho vztah k režimu <i>de minimis</i>	29
6. Blokové výjimky	32
7. Situace v České republice	34
7.1. Úřad na ochranu hospodářské soutěže	34
II. Aplikační část	36
1. Zvolená metodologie výzkumu	36
2. Právní formy divadel	37
2.1. Spolky	37
2.2. Společnost s ručením omezeným	37

2.3.	Obecně prospěšná společnost	38
2.4.	Příspěvkové organizace	38
3.	Divadla – příspěvkové organizace	40
3.1.	Loutkové divadlo Ostrava	40
3.2.	Komorní scéna Aréna Ostrava	40
3.3.	Národní divadlo moravskoslezské	40
3.4.	Národní divadlo Brno	41
3.5.	Slezské divadlo Opava	41
3.6.	Národní divadlo Praha	41
3.7.	Jihočeské divadlo České Budějovice	41
3.8.	Divadlo J. K. Tyla Plzeň	42
3.9.	Moravské divadlo Olomouc	43
3.10.	Švandovo divadlo na Smíchově	43
3.11.	Městská divadla pražská	43
3.12.	Divadlo Minor	44
3.13.	Hudební divadlo Karlín	44
3.14.	Divadlo pod Palmovkou	44
3.15.	Studio Ypsilon	44
4.	Divadla - obecně prospěšné společnosti	45
4.1.	Dejvické divadlo	45
4.2.	Činoherní klub	45
4.3.	Divadlo Viola	45
5.	Divadla - společnost s ručením omezeným	46
5.1.	Divadlo Petra Bezruče Ostrava	46
5.2.	Divadlo Na Fidlovačce	46
5.3.	Městské divadlo Kladno	46
6.	Divadla - spolky	47
6.1.	Studio Hrdinů	47
7.	Dílčí závěr	48
8.	Režim <i>de minimis</i> optikou poskytovatelů dotací a grantů	49
8.1.	Ministerstvo kultury České republiky	49
8.2.	Hlavní město Praha	50
8.3.	Městská část Praha 7	53
8.4.	Městská část Praha 1	54
8.5.	Městská část Praha 4	55
8.6.	Plzeňský kraj	56

8.7.	Jihočeský kraj	57
9.	Dílčí závěr	59
10.	Závěr	60
11.	Literatura	66
12.	Internetové zdroje	65
13.	Legislativní akty	66
14.	Přílohy	67

Seznam použitých zkratk

EU – Evropská unie

EK – Evropská komise

HMP – Hlavní město Praha

MČ – Městská část

MKČR – Ministerstvo kultury ČR

RDM – Rejstřík *de minimis*

SFEU – Smlouva o fungování Evropské unie

Seznam příloh

- I. Záznam v Rejstříku *de minimis* (příklad Národního divadla moravskoslezského v Ostravě)
- II. Čestné prohlášení žadatele o podporu v režimu *de minimis* (grantová výzva MČ Praha 7)
- III. Čestná prohlášení žadatele (grantová výzva HMP)
- IV. Nařízení č. 651/2014
- V. Nařízení č. 1407/2013 (oddíl 11)

Úvod

Předkládaná diplomová práce se zabývá problematikou režimu *de minimis* v rámci financování divadel jakožto organizací, ekonomicky a finančně závislých na prostředcích z veřejných rozpočtů. Právě vztah těchto zdrojů z veřejných rozpočtů a divadel je zkoumán optikou režimu *de minimis*, který přes relativně nedávné signifikantní právní úpravy ze strany Evropské unie je v českém prostředí stále součástí valné většiny grantových výzev i veřejných podpor, relevantních právě pro divadla.

Cílem diplomové práce je zmapovat vliv režimu *de minimis* na financování divadel, popsat, do jaké míry se konkrétní divadla v rámci svého financování s tímto režimem setkávají a pokud ano, jaké zastoupení mají prostředky získané v tomto režimu v rámci příjmu organizace. Dílčí výzkumnou otázkou také je, zda z hlediska režimu *de minimis* hraje roli právní forma daného divadla, a to s ohledem na aplikaci pojmu „podnik“ i na neziskový sektor.

Z metodologického hlediska práce využívá jak prvky kvantitativního, tak kvalitativního výzkumu, přičemž právě kvantitativní výzkum, resp. analýza provedená jeho pomocí tvoří stěžejní část předkládané práce. Získaná data jsou následně doplněna kvalitativními daty, tedy výstupy z rozhovorů a komentářů od relevantních pracovníků divadel. Jelikož pověření pracovníci divadel rozhodují, o jaké granty či dotace se bude dané divadlo ucházet, je pro výzkum podstatná také informace, zda jsou v tomto směru ovlivnění přístupem konkrétního poskytovatele grantu k režimu *de minimis* a zda se tito pracovníci domnívají, že mají v tomto směru dostatek jasných informací a instrukcí.

Konkrétně je práce rozdělena do dvou oddílů a rozšiřujících kapitol. Její struktura vychází z nutnosti definovat pojem „režim *de minimis*“ i okolnosti, které vedly k jeho právnímu uchopení Evropskou komisí. V první řadě je tedy pozornost věnována vyjasnění pojmosloví, definicím a zakotvení pojmu v daných právních aktech. V návaznosti na to je stručně popsáno legislativní postavení právních aktů, přijatých Evropskou unií, v České republice a proces včleňování těchto aktů do právního systému České republiky. Touto optikou pak práce sleduje vývoj postavení režimu *de minimis* v judikatuře EU, ať už se jedná o tzv. pojem jeden podnik nebo nařízení o blokových výjimkách.

Aplikační část je koncipována jako analýza vybraných dotačních titulů a grantových výzev, relevantních pro divadla. Více versa jsou analyzována

jednotlivá divadla, resp. příjmová složka jejich rozpočtů, a to ve vztahu ke grantovým a dotačním titulům, o která se tato divadla ucházejí. V práci je zkoumána také relevance rozdílnosti právních forem divadel a vliv konkrétní právní formy na možnost financování ve vztahu k režimu *de minimis*. Vzhledem k tomu, že je režim *de minimis* pramenem EU, který, obecně řečeno, ve svých vlastních grantových výzvách nijak nereflexuje právní formy kulturních organizací svých členských států, jsou požadavky poskytovatelů grantů v tomto smyslu jejich vlastní interpretací tohoto nařízení a jsou pro posuzování jejich postoje k režimu *de minimis* zcela relevantní. Součástí této části výzkumu je také zkoumání povinností, které poskytovatelé kladou na žadatele v souvislosti s režimem *de minimis* (povinné přílohy a prohlášení, povinnost předložit výpis z registru *de minimis*, apod.). Aplikační část práce dále přináší praktické rozčlenění vybraných českých divadel dle jejich právní formy (spolek, společnost s ručením omezeným, příspěvková organizace, obecně prospěšná společnost) a na četných příkladech demonstruje jejich finanční situaci s ohledem na režim *de minimis*. Diplomová práce je vybavena poznámkovým aparátem, soupisem použitých zdrojů a přílohami.

I. TEORETICKÁ ČÁST

1. Obecné zásady systému unijního práva

Evropským právem rozumíme zakládající smlouvy Evropské unie, tj. Smlouvu o Evropské unii a Smlouvu o fungování Evropské unie, jakož i právní normy přijaté orgány EU a mající v těchto pramenech svůj základ¹.

Evropská unie je nadnárodním seskupením států, které se odlišuje od jiných mezinárodních organizací tím, že na ni členské státy přenesly výkon určitých svých svrchovaných pravomocí. Tímto krokem (většinou podpisem smlouvy o přistoupení k EU) se zavázaly k respektování právních aktů Unie. Vztah EU a členských států je tak subordinační povahy². Okolnost členství EU znamená, že členské státy jsou adresáty právních norem evropského práva. Evropské (unijní) právo platí v zásadě na celém území členských států³.

System unijního práva má dvě základní složky: právo primární, sekundární a terciální.

1.1. Primární právo

Primární právo – označuje se také jako primární nebo původní pramen práva – lze považovat za nejvyšší pramen či zdroj práva v Evropské unii (EU). Skládá se převážně ze zakládajících Smluv Evropské unie. Tyto smlouvy obsahují formální a věcná ustanovení, která vytvářejí rámec pro provádění politik evropských institucí. Určují také formální pravidla rozdělení pravomocí mezi Evropskou unií a členskými státy. Rovněž stanoví základní pravidla, která definují rozsah politik a zajišťují strukturu pro opatření přijatá institucemi, která se týkají každé z nich⁴. Primární právo tak stanoví právní rámec, v němž orgány EU realizují evropské politiky⁵.

¹ Tichý, L. a kol.: Evropské právo, s. 37.

² Tomášek, M.: Právo Evropské unie, s. 55.

³ Tichý, L. a kol.: Evropské právo, s. 38.

⁴ <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/?uri=LEGISSUM:l14530>

⁵ <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/?uri=URISERV%3Al14534>

1.2. Sekundární právo

V rámci svěřených pravomocí spravuje Evropská unie své fungování sama svým vnitřním právem, tzv. sekundárním právem⁶. Sekundární právo zahrnuje jednostranné akty a smluvní akty:

Jednostranné akty jsou:

- ty, které jsou uvedeny v článku 288 Smlouvy o fungování EU: nařízení, směrnice, rozhodnutí, stanoviska a doporučení;
- ty, které nejsou uvedeny v článku 288 Smlouvy o fungování EU, tj. „atypické“ akty, jako jsou sdělení, doporučení a bílé či zelené knihy.

Smluvní akty jsou:

- mezinárodní dohody, které podepsala EU a některá třetí země nebo vnější organizace;
- dohody mezi členskými státy a
- interinstitucionální dohody, tj. dohody mezi institucemi EU.

Na základě nich přijímané akty, jimiž Unie vykonává své pravomoci, se považují za právo odvozené od primárního práva, tedy za právo sekundární. Vyskytují se v několika různých formách podle metody a zejména účelu úpravy. Smlouva o FEU definuje pět typů právních aktů:

- nařízení
- směrnice
- rozhodnutí
- doporučení a stanoviska⁷

1.2.1. Nařízení

Funkci právního normativního aktu plní nařízení. Je obecně závazné, přímo použitelné a má zpravidla přímý účinek (čl. 288 SFEU). Může se tedy vztahovat na kterýkoli subjekt práva v rámci Unie. Má v zásadě charakter zákona

⁶ Tomášek, M.: Právo Evropské unie, s. 100.

⁷ Tomášek, M.: Právo Evropské unie, s. 107.

s celounijní působností⁸. Forma nařízení se používá tam, kde je třeba přijmout jednotnou úpravu pro celou Unii.

Nařízení je zásadně závazné ve všech členských státech. Jedná se o normativní právní akt. Ten může být závazný pro členské státy (případně pro některé z nich), pro subjekty vnitrostátního práva (fyzické a právnické osoby), i pro orgány Evropské unie. Nařízení je přímo použitelné, jeho transpozice do vnitrostátního práva není proto nutná. Proto se také nařízení nevyhlašují ve vnitrostátních sbírkách právních předpisů. Členské státy nesmějí přenést obsah nařízení do svých vnitrostátních právních norem, mohou jen přijmout právní předpisy nezbytné k jejich aplikaci. Některá nařízení ovšem obsahují povinnost vnitrostátní opatření nutná k jejich aplikaci přijmout – např. institucionální požadavky na zřízení kompetentního orgánu⁹. Nařízení platí v okamžiku vstupu v platnost bezprostředně ve všech státech a všechny orgány členského státu, správní úřady i soudy, jsou povinny nařízení aplikovat¹⁰.

1.2.2. Směrnice

Cílem směrnice jako právního aktu sekundárního práva je v zásadě stanovit rámec, resp. společné zásady či základní pravidla pro vnitrostátní legislativu členských zemí. Jde o její harmonizaci, nikoli unifikaci. Podle čl. 288 SFEU je směrnice pro členské státy závazná pokud jde o výsledek, jehož má být dosaženo, přičemž volba formy a prostředků se ponechává vnitrostátním orgánům. Znamená to tedy, že směrnice určuje, jakého výsledku musí být vnitrostátní úpravou dosaženo. Ta musí plně odpovídat směrnici. Formu této úpravy si ale každý stát zvolí sám, avšak musí jít o obecně závazný právní předpis¹¹. Závaznost směrnice se tedy vztahuje na výsledek právního předpisu¹².

1.2.3. Rozhodnutí

Podle čl. 288 SFEU je rozhodnutí závazné v celém rozsahu. Má dvojí charakter, normativní a individuální. Normativní rozhodnutí má podobné účinky jako nařízení. Většinou se jedná o akt prováděcího charakteru vydaný Komisí na základě zmocnění obsaženého ve Smlouvě o FEU¹³. Individuální rozhodnutí se

⁸ Tomášek, M.: Právo Evropské unie, s. 107.

⁹ Tomášek, M.: Právo Evropské unie, s. 107.

¹⁰ Tichý, L. a kol.: Evropské právo, s. 201.

¹¹ Tomášek, M.: Právo Evropské unie, s. 110.

¹² Tichý, L. a kol.: Evropské právo, s. 203.

¹³ Tomášek, M.: Právo Evropské unie, s. 111.

může týkat jednotlivých členských států, přičemž Komise rozhoduje touto formou v oblasti hospodářské soutěže, kdy je adresuje podnikům, jež se dopustily protiprávního jednání a uloží jim za toto jednání sankci¹⁴. Rozhodnutí jsou tedy právní akty, které slouží především k řešení konkrétních případů (akt aplikace práva)¹⁵.

1.2.4. Doporučení a stanoviska

Tyto dva akty nejsou právně závazné. Doporučení má být nicméně svými adresáty respektováno stejně jako závazný akt, ale není vynutitelné. Cílem doporučení a stanovisek je popsat či jinak přiblížit adresátovi určité chování či situaci. Platí ale, že doporučuje-li příslušný orgán EU určitý způsob chování, nesmí s jeho respektováním spojovat negativní právní následky¹⁶.

1.3. Terciální právo

Terciálním právem se rozumí zejména prováděcí předpisy sekundárního práva.

¹⁴ Tomášek, M.: Právo Evropské unie, s. 111.

¹⁵ Tichý, L. a kol.: Evropské právo, s. 203.

¹⁶ Tichý, L. a kol.: Evropské právo, s. 204.

2. Implementace unijního práva v členských zemích EU

Z ustanovení čl. 288 SFEU vyplývá, že nařízení jsou přímo použitelná, a tehdy mohou mít jejich ustanovení přímý účel. Neplatí to však absolutně. Řada nařízení obsahuje množství ustanovení, jejichž adresátem jsou členské státy. Taková ustanovení předpokládají přijetí doprovodné vnitrostátní legislativy, která „vede nařízení v život“. Taková ustanovení pak přímý účinek mít nebudou, ačkoliv jsou součástí přímo použitelného právního předpisu¹⁷.

Po náročné schvalovací proceduře je schválený legislativní text právně a jazykově upraven, podepsán zástupcem předsednické země a předsedou Evropského parlamentu a uveřejněn v Úředním věstníku EU. V platnost vstupuje buď v den, který je v něm explicitně uveden, nebo dvacet dní po uveřejnění. V případě směrnic následně zpravidla začíná běžet tzv. implementační lhůta (povětšinou dlouhá šest měsíců až tři roky), v jejímž průběhu je od členských států očekáváno, že přijmou národní legislativu, která unijní normu provede. Pokud tak neučiní, lze proti státu vést řízení u Soudního dvora EU završené až finanční pokutou¹⁸.

Zatímco nařízení je akt s přímým účinkem a stává se součástí právních řádů členských států ihned po svém přijetí na úrovni EU a po vstupu v platnost publikací v Úředním věstníku, směrnice je ve lhůtě stanovené obvykle samotnou směrnicí implementována do právního řádu členských států pomocí příslušného vnitrostátního právního aktu¹⁹.

¹⁷ Tomášek, M.: Právo Evropské unie, s. 70.

¹⁸ Fáze legislativního procesu v EU. Dostupné on-line na <https://www.euroskop.cz/8898/sekce/faze-legislativniho-procesu-v-eu/>

¹⁹ ČR a evropská legislativa. Dostupné on-line na: <https://www.euroskop.cz/9017/sekce/cr-a-evropska-legislativa/>

3. Veřejné podpory v právu Evropské unie

Arzenál nástrojů, který má stát k dispozici k ovlivňování ekonomiky a finančního systému k dispozici, je tradičně rozsáhlý. Výrazné místo mezi nimi zaujímají tzv. veřejné podpory (state aids). Veřejné podpory lze v obecné rovině vymezit jako jakékoli výhody, které státy bez odpovídajícího protiplnění poskytují pouze vybraným hospodářským subjektům nebo skupinám hospodářských subjektů, které jsou činné na trhu²⁰. Jde-li o evropské státy včetně ČR, nejvýraznějším pramenem mezinárodně-právních závazků, který usměrňuje, v jakém rozsahu mohou poskytovat veřejné podpory, je dnes nepochybně právo Evropské unie²¹. Právo dnešní EU tak – v přímé návaznosti na právo někdejších ES – obsahuje zřejmě nejucelenější úpravu poskytování veřejných podpor státy, jaká dnes existuje, ať ji srovnáme s úpravou, která existuje na globální úrovni v rámci práva světového obchodu, nebo s úpravami, které existují v právu dalších regionálních ekonomických integrací²². Působnost unijního práva veřejných podpor ve vztahu k určitým hospodářským činnostem je také omezována na základě nově přijímaných aktů sekundárního unijního práva, které na výhody poskytované podnikům v těchto odvětvích vztahují tzv. blokové výjimky ze zákazu poskytování veřejných podpor nebo koncept veřejných podpor *de minimis*²³.

3.1. Problematika hospodářské činnosti

V tom rozsahu, v jakém kvalifikace určité entity jako podniku závisí na tom, zda vykonává hospodářskou činnost, otevírá se současně otázka, co vše se rozumí hospodářskou činností a zda existují oblasti, které nejsou za hospodářské považovány. Odpověď na tuto otázku má v rámci unijního práva veřejných podpor kardinální význam, jelikož na ní závisí, zda existují činnosti, resp. oblasti, které jsou z působnosti práva veřejných podpor apriorně vyňaty nebo nikoli, a ve kterých tedy může k poskytování výhod docházet volně dle uvážení členských států²⁴. Je třeba konstatovat, že povaha hospodářské činnosti byla a je unijními orgány přiznávána činnostem v řadě oblastí, které obecně za hospodářské

²⁰ Malíř, J.: Právo veřejných podpor EU. Zákaz poskytování veřejných podpor a výjimky z tohoto zákazu, s. IX.

²¹ Malíř, J.: Právo veřejných podpor EU. Zákaz poskytování veřejných podpor a výjimky z tohoto zákazu, s. XII.

²² Malíř, J.: Právo veřejných podpor EU. Zákaz poskytování veřejných podpor a výjimky z tohoto zákazu, s. XIII.

²³ Malíř, J.: Právo veřejných podpor EU. Zákaz poskytování veřejných podpor a výjimky z tohoto zákazu, s. 83.

²⁴ Malíř, J.: Právo veřejných podpor EU. Zákaz poskytování veřejných podpor a výjimky z tohoto zákazu, s. 82.

apriorně považovány nejsou, jako jsou zdravotnictví, kultura nebo vzdělávání²⁵. Jak uvádí J. Malíř, Evropská komise při svém posuzování konkrétních proběhnuvších kauz brala v úvahu také rozsah tzv. oblasti přitažlivosti v geografickém smyslu (ang. zone of attraction) a dále jazykové aspekty²⁶, na nichž závisí, nakolik je dotčená kulturní činnost s to oslovit mezinárodní publikum²⁷.

Jako hospodářská činnost je dále jasně posuzována výroba a distribuce filmů, což znamená, že výhody ze státních prostředků, které na ni směřují, mohou být kvalifikovány jako veřejná podpora²⁸.

3.2. Pojem výhoda

Veřejná podpora je v rámci unijního práva tradičně vykládána tak, že prakticky splývá s pojmem selektivní výhoda poskytnutá státem ze státních prostředků. Skutečnost, že pojem podpory je věcně ztotožňován s pojmem výhody, znamená, že kvalifikace veřejné podpory je vztahována na mimořádně širokou kategorii selektivních zásahů státu do hospodářského a finančního systému. Společným znakem výhod je, že zlepšují postavení podniku nebo skupiny podniků na trhu tím, že snižují náklady, které by podnik jinak musel za obvyklých okolností nést, anebo tím, že mu stejným mechanismem napomáhají zachovat na trhu postavení, které by bez poskytnutí výhody ztratil²⁹.

3.3. Znaky veřejné podpory

O veřejnou podporu se jedná, jsou-li kladně zodpovězeny **všechny** následující čtyři otázky:

1. Je podpora poskytnuta státem nebo z veřejných prostředků?

Pojem státní podpory se vztahuje na jakoukoli přímo či nepřímo poskytnutou výhodu financovanou ze státních prostředků, poskytnutou státem jako takovým

²⁵ Malíř, J.: Právo veřejných podpor EU. Zákaz poskytování veřejných podpor a výjimky z tohoto zákazu, s. 83.

²⁶ V té souvislosti uveďme významnou podporu ze strany EU vůči kulturním a jazykovým menšinám na území EU, která je zproštěna od zařazení do hospodářských aktivit a priori.

²⁷ Malíř, J.: Právo veřejných podpor EU. Zákaz poskytování veřejných podpor a výjimky z tohoto zákazu, s. 85.

²⁸ Malíř, J.: Právo veřejných podpor EU. Zákaz poskytování veřejných podpor a výjimky z tohoto zákazu, s. 85.

²⁹ Malíř, J.: Právo veřejných podpor EU. Zákaz poskytování veřejných podpor a výjimky z tohoto zákazu, s. 87-88.

nebo zprostředkujícím subjektem jednajícím na základě svěřených pravomocí. Jedná se o centrální vládu, subcentrální vládní úrovně a také orgány a instituce, v nichž centrální nebo subcentrální vlády přímo nebo nepřímo uplatňují rozhodující vliv (ať už jde o orgán nebo podnik v soukromém nebo veřejném sektoru)³⁰.

Základním předpokladem pro naplnění tohoto definičního znaku je ovlivnění veřejných rozpočtů. Není přitom rozhodující, zda jsou veřejné rozpočty ovlivněny přímo (vydáním finančních prostředků) či nepřímo (nerozšířením jejich příjmové stránky, ke kterému by za normálních okolností došlo). Za veřejné prostředky se považují i fondy, které jsou kontrolovány orgány veřejné správy³¹. Kubátová a kol. rovněž uvádí, že klíčová je skutečnost, že toto opatření poskytuje příjemci výhody oproti jeho konkurenci na domácím trhu nebo v členských státech)³².

2. Zvýhodňuje podpora určité podniky nebo určité odvětví podnikání a je selektivní?

Pojmem podnik se rozumí jakákoli entita, která vykonává ekonomickou činnost, bez ohledu na její právní status nebo způsob, jakým je financována. V českém právním prostředí je tedy podnikem jakákoliv fyzická nebo právnická osoba, jakékoliv sdružení nebo seskupení osob bez právní subjektivity, jakož i každý veřejný orgán, buď se samostatnou právní subjektivitou, nebo spadající pod orgán veřejné moci, který takovou samostatnou právní subjektivitu má. Podstatná je provozovaná činnost podniku, zda jí lze považovat za ekonomickou či nikoliv. Ekonomickou činností se v souladu s rozhodovací praxí rozumí nabízení zboží a/nebo služeb na trhu. Ani neziskovost v konkrétním případě nehraje zásadní roli.

Zvýhodnění představuje stav, který by za běžných tržních podmínek nenastal. Ke zvýhodnění dochází už tehdy, když podpora snižuje náklady, které by musel příjemce za běžného fungování nést ze svého rozpočtu.

³⁰ Kubátová, K.: Veřejné finance a monetární politika v EU a jejich vliv na mezinárodní podnikání, s. 27.

³¹ Úřad pro ochranu hospodářské soutěže: Znak veřejných podpor. Dostupné on-line na: <https://www.uohs.cz/cs/verejna-podpora/definicni-znaky-verejne-podpory.html>

³² Kubátová, K.: Veřejné finance a monetární politika v EU a jejich vliv na mezinárodní podnikání, s. 27.

Selektivní opatření je takové, které není aplikováno vůči všem podnikům na trhu stejně a nelze jej tedy označit za obecné opatření³³.

3. Je narušena nebo hrozí narušení soutěže?

Narušení soutěže stejně jako další definiční znak veřejné podpory (ovlivnění obchodu mezi členskými státy) Evropská komise spíše předpokládá. Soutěž je narušena tehdy, pokud opatření posílí postavení příjemce podpory oproti jeho konkurentům³⁴.

4. Je ovlivněn obchod mezi členskými státy?

Není stanovena žádná hranice, kdy již konkrétní opatření ovlivňuje obchod mezi členskými státy. Z judikatury však vyplývá, že i malá částka či malá velikost příjemce veřejné podpory může ovlivnit trh mezi členskými státy. K ovlivnění obchodu zpravidla nedochází, pokud předmětné opatření působí pouze lokálně (regionálně) či příjemci podporovaných služeb pocházejí pouze z jednoho členského státu. Podpora *de minimis* neovlivňuje obchod mezi členskými státy ani nenarušuje soutěž³⁵.

3.4. Kategorizace veřejné podpory

Regulaci veřejné podpory obecně nepodléhá poskytování podpory podnikajícím jednotlivcům nebo poskytování podpory dostupné všem subjektům³⁶. Pojem podpory v sobě zahrnuje vedle unijního rozměru také předpoklad selektivnosti. Podpora poskytnutá jenom určitým podnikům nebo určité skupině podniků totiž nutně vede k narušení hospodářské soutěže, zatímco opatření obecného dosahu se soutěže nemusí nijak dotknout³⁷. Problematika státních podpor je svou funkcí i základními principy v podstatě shodná s problematikou tzv. strukturálních fondů a všech druhů pomoci z rozpočtu Unie³⁸.

³³ Úřad pro ochranu hospodářské soutěže: Znak veřejných podpor. Dostupné on-line na: <https://www.uohs.cz/cs/verejna-podpora/definicni-znaky-verejne-podpory.html>

³⁴ Úřad pro ochranu hospodářské soutěže: Znak veřejných podpor. Dostupné on-line na: <https://www.uohs.cz/cs/verejna-podpora/definicni-znaky-verejne-podpory.html>

³⁵ Úřad pro ochranu hospodářské soutěže: Znak veřejných podpor. Dostupné on-line na: <https://www.uohs.cz/cs/verejna-podpora/definicni-znaky-verejne-podpory.html>

³⁶ Kubátová, K.: Veřejné finance a monetární politika v EU a jejich vliv na mezinárodní podnikání, s. 27.

³⁷ Tomášek, M. a kol.: Právo Evropské unie, s. 289.

³⁸ Tomášek, M. a kol.: Právo Evropské unie, s. 287.

Základní kritérium, podle kterého se výhody zakládající veřejné podpory dělí, vychází z toho, jaké mají tyto výhody účinky ve vztahu k prostředkům členského státu. V závislosti na tom se rozlišují výhody, resp. veřejné podpory pozitivní, které jsou charakteristické převodem prostředků státu určitému podniku nebo skupině podniků, a na straně druhé výhody, resp. veřejné podpory negativní, při nichž nedochází k převodu prostředků, ale v důsledku poskytnutí těchto výhod se prostředky členského státu nezvětší, jak by tomu bylo, kdyby podpora poskytnuta nebyla³⁹ (typicky snížení daňového zatížení pro konkrétní podnik, daňové úlevy, apod.).

Evropská komise třídí veřejnou podporu podnikům pro účely statistických zpracování na tyto skupiny:

- dotace a daňové úlevy⁴⁰
- účast na jmění podniku
- půjčky s nižšími úroky a odklady placení daní a z nich vyplývající úspory úrokových nákladů
- záruky⁴¹

Podpora musí být poskytnuta členským státem EU, případně prostřednictvím státních (veřejných) zdrojů. Proto tedy ono zaměňování pojmů „veřejný“ a „státní“. Státní zdroje se mohou rozdělovat také v rámci rozpočtů veřejných institucí, jedná se tedy také o „krajské nebo obecní peníze“⁴².

Mezi veřejné podpory, které ve svých důsledcích snižují zátěž, kterou by jinak podniky musely nést samy, patří veškeré subvence, tj., dotace a granty. Jde o subvence v peněžité formě. K subvencím se ale také blíží poskytování selektivní podpory nepeněžitou formou, tedy např. formou poskytnutí marketingových, reklamních nebo logistických služeb⁴³.

Pro potřeby této práce jsou pojmy „dotace“ a „grant“ používány zastupitelně, tj. bez přesné specifikace, s případnými výjimkami v těch případech, kdy je to

³⁹ Malíř. J.: Právo veřejných podpor EU. Zákaz poskytování veřejných podpor a výjimky z tohoto zákazu, s. 92.

⁴⁰ Je zřejmé, že z hlediska pozitivního či negativního pojetí veřejné podpory se jedná o odlišné instrumenty, i tak jsou ale Komisí řazeny do jedné kategorie.

⁴¹ Kubátová, K.: Veřejné finance a monetární politika v EU a jejich vliv na mezinárodní podnikání, s. 31-32.

⁴² Janků, M. – Mikušová, J.: Veřejné podpory v soutěžním právu EU, s. 27.

⁴³ Malíř. J.: Právo veřejných podpor EU. Zákaz poskytování veřejných podpor a výjimky z tohoto zákazu, s. 95.

pro sledovanou situaci relevantní. Připomeňme, že za dotaci označujeme formu poskytnutí prostředků ze státního nebo územního rozpočtu, která musí být poskytnuta za daným konkrétním účelem. V případě příspěvkových organizací nehovoří zákon o rozpočtových pravidlech o dotacích, nýbrž o příspěvku. Jedině právě příspěvková organizace má na tento příspěvek právní nárok, v ostatních případech jsou dotace (a granty) nenárokové. Za grant pak označujeme ty prostředky, které jsou vázány účelově na konkrétní veřejně prospěšný účel, a to na základě veřejné soutěže.

4. Pojem režim *de minimis*

Evropská komise se poprvé přihlásila k zásadě *de minimis* poprvé v roce 1992 ve svém pokynu pro podporu malým a středním podnikům, v nichž „v zájmu snížení správní zátěže“ připustila, že „hmatatelný vliv“ na soutěž a obchod mezi členskými státy mají pouze taková finanční opatření, která přesahují určitou míru⁴⁴. To znamenalo, že výhody pro malé a střední podniky, které nepřesáhnou určitou mez, nepodléhají oznamovací povinnosti vůči Komisi. Jedná se tedy o podporu z pohledu Unie jen bagatelními finančními částkami⁴⁵. Současná právní úprava související s režimem *de minimis* pramení z Nařízení č. 1998/2006, resp. z Nařízení Komise č. 1407/2013.

Podpora *de minimis*, neboli podpora malého rozsahu, je podporou poskytovanou z veřejných prostředků, pro její nízkou hodnotu (pro sledovanou oblast je stanoven strop podpory ve výši 200 000 EUR za tři roky) se však má za to, že není s to narušit hospodářskou soutěž v EU. Tento finanční strop platí bez ohledu na formu či účel podpory *de minimis* poskytnuté v předchozím tříletém období. Za tříleté období se považují fiskální roky používané k daňovým účelům. Příjemci podpory v režimu *de minimis* jsou povinni výši podpory uvést v Centrálním registru podpor malého rozsahu. Je nasnadě, že se tato problematika týká rovněž financování kulturních institucí, resp. divadel, která jsou mj. financována formou grantů z veřejných prostředků. Podporu *de minimis* není možno kumulovat s jinou veřejnou podporou na stejné způsobilé výdaje, jestliže by kumulací došlo k poskytnutí vyšší míry podpory než je stanovena dle regionální mapy podpory⁴⁶ (resp. v nařízení o blokových výjimkách nebo v rozhodnutí EK). (V té souvislosti je nutné zmínit vynětí regionu NUTS II Praha z mapy regionální podpory, region Praha tak není pro toto operační období pro regionální podporu způsobilý).

Pravidlo *de minimis* je tzv. mezistátní klauzulí. Tato klauzule je jedním z hledisek vymezení působnosti evropských soutěžních pravidel vůči vnitrostátnímu soutěžnímu právu. Mezistátní klauzule má tedy funkci určité kolizní normy⁴⁷.

⁴⁴ Malíř, J.: Právo veřejných podpor EU. Zákaz poskytování veřejných podpor a výjimky z tohoto zákazu, s. 159.

⁴⁵ Tichý, L. a kol.: Evropské právo, s. 410.

⁴⁶ Mapy tzv. NUTS II jsou vydávány přímo Evropskou komisí, aktuálně vydaná mapa kopíruje současné operační období 2014-2020.

⁴⁷ Tichý, L. a kol.: Evropské právo, s. 410.

4.2. Nařízení *de minimis*

Hlavním právním regulativem v této oblasti je Nařízení Komise EU č. 1998/2006 ze dne 15. prosince 2006⁴⁸. Toto Nařízení bylo platné v období od 1. ledna 2007 do 31. prosince 2013. Následně bylo přijato Nařízení Komise č. 1407/2013, které vstoupilo v platnost 1. ledna 2014 a je platné v současné době, a to až do 31. prosince 2020. Nejdůležitější změnou, které Nařízení původně přineslo, bylo stanovení výše limitu pro možnou podporu. Dle Nařízení 1998/2006 je výše dvojnásobná (oproti původnímu načrtnutí problematiky *de minimis* v Nařízení č. 69/2001, kde byla tato výše limitována stropem 100 000 EUR). Nová úprava režimu dle Nařízení Komise č. 1407/2013 nepřinesla z hlediska sledovaného odvětví kultury nové úpravy, vyjma obecně aplikovaného pojmu „jeden (propojený) podnik“.

4.3. Mechanismus podpory *de minimis*

Zamýšlí-li členský stát nebo orgán veřejné správy poskytnout nějakému podniku podporu *de minimis*, sdělí mu písemně zamýšlenou částku podpory, upozorní jej na charakter *de minimis* podpory, s odvoláním na příslušnou zákonnou reguli. Před přidělením podpory si musí členský stát, resp. příslušný orgán, vyžádat od budoucího příjemce prohlášení o dalších podporách v režimu *de minimis*, které tento podnik obdržel v předchozích dvou hospodářských letech a v tom současném. Podpora může být udělena, jen tehdy, pokud by v součtu nepřekročila stanovený limit.

Má-li členský stát k dispozici centrální registr podpory *de minimis* obsahující úplné informace o všech podporách *de minimis*, které poskytl kterýkoli orgán daného členského státu, a sledované období přesáhne tři roky, nemusí již vyžadovat od příjemce podpory písemné či jiné prohlášení⁴⁹. U sledovaných dotačních a grantových titulů byl tento instrument nově využit v případě Jihočeského kraje, jenž před udělením podpory sám zájemce v rejstříku prověřuje. Stejně postupuje Městská část Praha 1 nebo Městská část Praha 4, ty dokonce praktikují dvojí kontrolu, při posuzování žádosti a následně po jejím schválení před podpisem dané smlouvy. Nicméně Jihočeský kraj, stejně jako MČ

⁴⁸ Janků, M. – Mikušová, J.: Veřejné podpory v soutěžním právu EU, s. 38.

⁴⁹ Janků, M. – Mikušová, J.: Veřejné podpory v soutěžním právu EU, s. 41.

Praha 7, požadují předložení čestného prohlášení ve věci „jednoho (propojeného) podniku“.

Rejstřík *de minimis* je spravován Ministerstvem zemědělství. Do rejstříku má přístup jak příjemce podpory, tak její poskytovatel. Zveřejnit v něm údaje je pro poskytovatele povinné do 5 dní od data (smluvního) přiznání dané podpory. Každá částka je uvedena jak v eurech, tak v českých korunách. Vždy je uváděn poskytovatel podpory, v základním přehledu není ale uváděn termín jejího přiznání. Rejstřík je dostupný veřejně, on-line, ve své základní verzi⁵⁰. K dispozici je ale i podrobnější verze pro pracovníky ve státní správě a v dalších relevantních institucích.

Aby nedocházelo k zbytečnému schvalování podpor, které jsou zanedbatelné a nemohou podstatným způsobem ovlivnit konkurenční podmínky ani obchod mezi členskými státy, bylo zavedeno pravidlo, že podpora malého rozsahu, tzv. podpora *de minimis*, nepodléhá oznamovací povinnosti u Evropské komise. Jak již bylo uvedeno výše, podpora malého rozsahu je vymezena jako podpora maximálně do výše 200 000 €⁵¹ během tříletého období (rokem je fiskální rok daného státu) jednomu podniku⁵². Strop se vztahuje na příspěvek vyplacený v hotovosti. U všech použitých částek se jedná o hrubé částky, tj. před srážkou přímé daně nebo jiných poplatků. Je-li podpora poskytnuta jinak než formou příspěvku, stanoví se její výše podle hrubého ekvivalentu příspěvku podpory⁵³.

⁵⁰ Zobrazení modelového zápisu z rejstříku *de minimis* viz Přílohy této práce.

⁵¹ Pro oblast silniční dopravy je stanoven strop ve výši 100 000 euro. U podniků, poskytujícím služby obecného hospodářského zájmu je stanoven strop 500 000 eur.

⁵² Kubátová, K.: Veřejné finance a monetární politika v EU a jejich vliv na mezinárodní podnikání, s. 24-25.

⁵³ Janků, M. – Mikušová, J.: Veřejné podpory v soutěžním právu EU, s. 39.

5. Pojem „jeden podnik“ a jeho vztah k režimu *de minimis*

Podnik je chápán jako ekonomická jednotka, která poskytuje výrobky nebo výkony na trh a to nezávisle na právním postavení této entity a na způsobu financování. Taková hospodářská jednotka se může skládat z několika fyzických nebo právnických osob⁵⁴.

Protože se nařízení *de minimis* týká převážně malých a středních podniků, je pro účely jeho implementace tyto podniky na unijní úrovni definovat. Kategorie mikro, malý a střední podnik zahrnuje všechny podniky, které zaměstnávají méně než 250 zaměstnanců a jejichž roční obrat nepřesáhne 50 miliónů EUR, případně, jejichž bilanční suma roční rozvahy nepřesahuje 43 miliónů EUR. Malé podniky jsou pak definovány jako podniky zaměstnávající méně než 50 zaměstnanců, u mikropodniků jde o maximum deseti zaměstnanců⁵⁵.

Pro účely pravidel hospodářské soutěže je podnikem jakýkoliv subjekt vykonávající hospodářskou činnost nezávisle na právním postavení tohoto subjektu a způsobu jeho financování. Soudní dvůr EU rozhodl, že všechny subjekty kontrolované (právně či fakticky) týmž subjektem by se pro účely použití pravidla *de minimis* měly pokládat za jeden podnik.

Z tohoto důvodu Evropská komise stanovila kritéria, na základě kterých lze rozhodnout, v jakých případech se dva či více subjektů mají považovat za „jeden podnik“. Nařízení Komise v oblasti poskytování podpory *de minimis* pro období 2014-2020 proto nově obsahují definici „jednoho podniku“, který je způsobilý čerpat maximální výši podpory *de minimis* za rozhodné období tří účetních let dle konkrétního nařízení. Jedná se o následující nařízení:

- Nařízení Komise (EU) č. 1407/2013 ze dne 18. prosince 2013 o použití článků 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie na podporu *de minimis* (dále jen „nařízení č. 1407/2013“) s limitem 200 000 EUR za rozhodné období tří účetních let;
- Nařízení Komise (EU) č. 1408/2013 ze dne 18. prosince 2013 o použití článků 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie na podporu *de minimis*

⁵⁴ Tomášek, M. a kol.: Právo Evropské unie, s. 265.

⁵⁵ Janků, M. – Mikušová, J.: Veřejné podpory v soutěžním právu EU, s. 44.

v odvětví zemědělství (dále jen „nařízení č. 1408/2013“) s limitem 15 000 EUR za rozhodné období tří účetních let;

- Nařízení Komise (EU), které nahradí Nařízení Komise (ES) č. 875/2007 ze dne 24. července 2007 o použití článků 87 a 88 Smlouvy ES na podporu *de minimis* v odvětví rybolovu a o změně nařízení (ES) č. 1860/2004 (dále jen „nařízení nahrazující nařízení č. 875/2007“) s limitem 30 000 EUR za rozhodné období tří účetních let⁵⁶.

Pojem „jeden podnik“ („propojený podnik“) pro účely těchto nařízení zahrnuje veškeré subjekty, které mezi sebou mají alespoň jeden z následujících vztahů:

- a) jeden subjekt vlastní více než 50 % hlasovacích práv, která náležejí akcionářům nebo společníkům, v jiném subjektu;
- b) jeden subjekt má právo jmenovat nebo odvolat více než 50 % členů správního, řídicího nebo dozorčího orgánu jiného subjektu;
- c) jeden subjekt má právo uplatňovat více než 50% vliv v jiném subjektu podle smlouvy uzavřené s daným subjektem nebo dle ustanovení v zakladatelské smlouvě nebo ve stanovách tohoto subjektu;
- d) jeden subjekt, který je akcionářem nebo společníkem jiného subjektu, ovládá sám, v souladu s dohodou uzavřenou s jinými akcionáři nebo společníky daného subjektu, více než 50 % hlasovacích práv, náležejících akcionářům nebo společníkům, v daném subjektu.

Subjekty, které mají jakýkoli vztah uvedený pod písm. a) až d) prostřednictvím jednoho nebo více dalších subjektů, jsou také považovány za jeden podnik.

⁵⁶Metodická příručka k aplikaci pojmu „jeden podnik“ z pohledu pravidel podpory *de minimis*. Ministerstvo zemědělství. Dostupné on-line na: eagri.cz/public/web/file/306030/Prirucka_k_pojmu_jeden_podnik.pdf

S ohledem na výše uvedené je tedy zapotřebí, aby žadatel při žádosti o podporu *de minimis* předložil informace o podnicích, které jsou s ním propojené dle výše uvedených vztahů⁵⁷.

V souvislosti se stanovením kritérií k pojmu „jeden podnik“ (propojený podnik) se ve vztahu ke kulturním organizacím opět potvrdilo jejich odlišné postavení v českém a evropském právním řádu. Zatímco je postavení a ekonomické možnosti i následné povinnosti jednotlivých českých kulturních organizací odlišné co do právní formy, optikou Evropské unie jsou všechny tyto organizace vnímány stejně. Což má za následek jejich shodné postavení ve vztahu k mezinárodním ekonomickým zdrojům, např. možným mezinárodním grantům.

Problematiku jednoho (propojeného) podniku ve svých grantových výzvách reflektuje také většina poskytovatelů grantů. Např. městská část Praha 7 požaduje po zájemcích o grantovou podporu, aby dodali vyplněný formulář pod názvem *Čestné prohlášení žadatele o podporu v režimu de minimis*⁵⁸, které je nicméně v plném rozsahu věnováno okolnostem jednoho podniku. Žadatel je povinen uvést odpovědi na otázky, které tvoří přímou charakteristiku pojmu jeden podnik, text formuláře uvádí přesné definice dle konkrétního Nařízení EU⁵⁹. Naproti tomu městská část Praha 1, která ve znění svých grantových výzev odkazuje na režim *de minimis* přímo bez ohledu na Nařízení o blokových výjimkách a podporu podmiňuje všemi zásadami plynoucími z povinností daných režimem *de minimis*, ve svých výzvách na podporu kulturu s pojmem jeden podnik nijak nepracuje.

⁵⁷ Metodická příručka k aplikaci pojmu „jeden podnik“ z pohledu pravidel podpory *de minimis*. Ministerstvo zemědělství. Dostupné on-line na: eagri.cz/public/web/file/306030/Prirucka_k_pojmu_jeden_podnik.pdf

⁵⁸ <http://www.praha7.cz/Urad-mestske-casti/Dotace/Dotace-pro-rok-2017>

⁵⁹ Text formuláře je obsažen v Přílohách této práce.

6. Blokové výjimky

Evropská komise uděluje výjimky pro určité kategorie dohod prostřednictvím zvláštních nařízení⁶⁰. V souvislosti s režimem de minimis se jedná o systém tzv. blokových výjimek. Ty jsou rovněž nařízením Evropské unie, fakticky jsou konkrétní kodifikací režimu de minimis. Pokud jsou splněny podmínky stanovené příslušným nařízením, může být taková podpora bez dalšího poskytnuta, aniž by podléhala schválení ze strany Komise. Poskytovatel však má povinnost zaslat Komisi přehled informací týkajících se poskytování veřejné podpory na základě blokové výjimky. Blokovými výjimkami jsou nařízení upravující veřejnou podporu určenou zejména malým a středním podnikům, dále veřejnou podporu určenou na zaměstnanost, veřejnou podporu na vzdělávání, regionální rozvoj a další.

Aplikace režimu de minimis v minulých letech výrazně problematizovala možnosti financování kulturních institucí a kulturních projektů vůbec, a to zejména ze strany poskytovatele grantů a dotací. Na tuto situaci zareagovala Evropská komise legislativně teprve 17. června 2014, kdy vydala Nařízení č. 651/2014, kterým se v souladu s články 107 a 108 Smlouvy prohlašují určité kategorie podpory za slučitelné s vnitřním trhem. Článek 53 (Oddíl 11) pak specificky hovoří o „Podpoře kultury a zachování kulturního dědictví“, u kterého bylo stanoveno, že *„podpora kultury a zachování kulturního dědictví je slučitelná s vnitřním trhem ve smyslu čl. 107 odst. 3 Smlouvy a je vyňata z oznamovací povinnosti podle čl. 108 odst. 3 Smlouvy, pokud jsou splněny podmínky stanovené v tomto článku a v kapitole I.“*⁶¹ Je zajímavé, že problematice audiovizuálních děl věnovala Komise v Nařízení zvláštní pozornost v článku 54, ve kterém mj. stanoví, že podpora může být zaměřena pouze na produkt v oblasti kultury a nesmí být omezena pouze na státní příslušníky daného členského státu.

Nařízení č. 651/2014 přímo jmenuje typy kulturních organizací i činností, které mohou být podpořeny, aniž by to znamenalo narušení pravidel vnitřního trhu Unie. Nařízení akceptuje i investice do kulturní infrastruktury i provozní podporu, což je v konečném důsledku v českém prostředí shodná situace, kterou pro české kulturní instituce implikuje nový občanský zákoník, který přímo

⁶⁰ Tomášek, M. a kol.: Právo Evropské unie, s. 274.

⁶¹ Články 53 a 54 Nařízení č. 651/2014 jsou přílohou této závěrečné zprávy.

zakotvuje možnost podnikání pro neziskové organizace. Ostatně je tato praxe nově zavedena i ve vypsaných grantech (grantová výzva hlavního města Prahy), kde jsou prvně možné i dotace pro investice a rozvoj. Je nutné podotknout, že čeští poskytovatelé grantů se nadále zdráhají poskytovat finance na provoz příslušných kulturních institucí (v případě ne-příspěvkových organizací).

V souvislosti s článkem 53 Nařízení č. 651/2014 je vhodné zmínit problematiku spojení kultury ve smyslu kulturních aktivit a uměleckých projevů a kulturního dědictví. Přitom, jak bylo uvedeno, se na audiovizuální média pamatuje ve zvláštním článku (článek 54 č. 651/2014). Výše alokovaných prostředků i povaha jejich zacílení je v případě kulturních památek nutně odlišná od financí, určených pro tzv. živé umění. Nové nařízení tak přineslo pro jednotlivé členské státy, resp. pro poskytovatele grantů z těchto zemí, značnou úlevu, co se týče legislativního zakotvení veřejné podpory, nicméně ale naznačilo, že živé umění a jeho potřeby nebyly ani tak pochopeny v plné šíři. Rovněž z prostředků alokovaných do jednotlivých podprogramů programu Kreativní Evropa jasně plyne příklon Unie k preferenční podpoře audiovizuální tvorby.

7. Situace v České republice

Jak již bylo uvedeno výše, problematiku režimu *de minimis* a blokových výjimek v České republice řeší nástroje unijního právního systému. Jednotliví relevantní poskytovatelé jsou tak nuceni adekvátně reagovat na tato opatření a sledovat jejich vývoj. Situace v této oblasti je nicméně stále poměrně chaotická. Zejména není jasné, kdo je hlavním arbitrem ve věci nastolení jednotné metodiky a zda je vůbec tato jednotná metodika žádoucí s ohledem na autonomní správu prostředků jednotlivých poskytovatelů. V zásadě je možno konstatovat, že poskytovatelé grantů a dotací mohou sami rozhodovat, poskytnou-li prostředky v režimu *de minimis* nebo v režimu blokových výjimek. Z hlediska celkových možností financování kultury v ČR je pro kulturní organizace, a tedy i divadla, příznivější, když příspěvky na svou kulturní činnost obdrží ve formě blokových výjimek. Zůstává jim tak totiž stále dostatečný prostor usilovat o podporu jiných svých případných aktivit (nesouvisejících s jejich hlavní činností), která by již v režimu blokových výjimek poskytnuta být nemohla.

7.2. Úřad na ochranu hospodářské soutěže

V České republice je relevantním orgánem pro posuzování agendy veřejných podpor Úřad pro ochranu hospodářské soutěže. Ten vydává příslušnou metodiku a poskytuje také konzultační služby vůči veřejnému sektoru. Pro účely této práce bylo např. získáno vyjádření ÚOHS pro potřeby grantového řízení Městské části Praha 1, která je jedním z poskytovatelů grantů v oblasti kultury striktně a výlučně v rámci režimu *de minimis*⁶².

Posláním Úřadu je zajistit takové fungování trhů, které bude v souladu s pravidly hospodářské soutěže a bude přinášet prospěch spotřebitelům⁶³. Jeho role je definována dle zákona č. 215/2004 Sb. Ve věci veřejné podpory je jeho úkolem mj. spolupracovat s poskytovatelem ve věci všech vztahů relevantních k veřejné podpoře v souvislosti s jednáním s Komisí EU. ÚOHS je také konzultantem ve věci výjimek z metodiky veřejného podpory, vyjadřuje se tedy

⁶² Přesné znění grantové výzvy MČ Praha 1 viz Přílohy této práce.

⁶³<http://www.uohs.cz/cs/o-uradu.html>

relevantně také k otázkám režimu *de minimis* a k blokovým výjimkám. Úřad v neposlední řadě na svých webových stránkách informuje o všech aktuálních zákonných normách a předpisech relevantních k veřejným podporám, resp. k hospodářské soutěži.

II. Aplikační část

1. Zvolená metodologie výzkumu

Pro potřeby aplikační části diplomové práce byly zpracovány údaje profesionálních „kamenných“ divadel v České republice, tedy jedno-souborových nebo vícesouborových divadel s vlastním souborem a vlastními stálými prostory. Výjimkou je situace spolku Studio Hrdinů, které nedisponuje vlastním hereckým souborem, nicméně v rámci zvolené dramaturgické linie spolupracuje s ustáleným kolektivem. Cílem práce nebylo zahrnout a priori všechna divadla, záměrem bylo spíše v jednotlivých kategoriích i regionech (s přihlédnutím na možnosti čerpání grantů a dotací podle sídla divadla) zachytit co největší počet jednotlivých vzorků. Divadla byla pojímána jako ekonomické jednotky, bez ohledu na dramaturgickou linii či cílovou skupinu. Údaje ve vztahu k režimu *de minimis* byly získány z veřejně dostupného Rejstříku *de minimis*. Snahou výzkumu bylo získat co nejvíce možných informací, a to jak kvantitativních dat, čerpaných z Rejstříku *de minimis*, tak kvalitativních dat, získávaných přímo od relevantních pracovníků divadel, ať už formou mailové, telefonické nebo osobní konzultace. Všechna uvedená divadla byla oslovena prostřednictvím mailu nebo telefonicky. Neode všech se podařilo získat přímý komentář, nicméně při porovnání dat bylo možné na důvody, proč byly konkrétní částky přiznány v režimu *de minimis*, usoudit dle subjektu konkrétního poskytovatele a jeho postoje k řešení dané problematiky. Divadla byla sledovaná v období let 2014-2017 (poslední aktualizace údajů proběhla v dubnu 2017), s tím, že sledované období odpovídá posledním třem účetním obdobím tak, jak je zachycuje Rejstřík *de minimis*.

Prvotní dělení divadel dle právního typu odpovídá logice zavedeného pojmu „podnik“, který úzce souvisí se zkoumaným fenoménem režimu *de minimis* a který je s ohledem na unijní právo poměrně problematický. To je způsobeno zejména vnímáním podniku jako hospodářské jednotky, která v českém právním prostředí problematická u neziskových organizací, mezi které jsou divadla tradičně řazena. V rámci primárního dělení divadel nebyl brán zřetel na jejich sídlo.

2. Právní formy divadel

V České republice jsou divadla jako organizace typicky realizována v právní formě⁶⁴

- příspěvkové organizace
- společnosti s ručením omezeným
- obecně prospěšné společnosti
- jako spolky

2.1. Spolky

Z hlediska základní typologie právnických osob patří spolky mezi tzv. korporace. Spolek musí tvořit nejméně tři osoby. Jeho obligatorními orgány jsou statutární orgán (kolektivní či individuální) a nejvyšší orgán (obvykle členská schůze). K založení spolku je třeba přijetí jeho stanov, jeho vznik nastává zápisem do veřejného rejstříku. Nový občanský zákon v § 217 připouští, že „vedle hlavní činnosti může spolek vyvíjet též vedlejší hospodářskou činnost spočívající v podnikání nebo jiné výtěžné činnosti, je-li její účel v podpoře hlavní činnosti nebo v hospodárném využití spolkového majetku.“ Vedlejší činností spolku může být tedy podnikání, avšak pouze za podmínky, že účelem takového podnikání je podpora hlavní činnosti spolku nebo hospodárné využívání spolkového majetku. Ekonomický zisk může být použit pouze pro spolkovou činnost včetně správy spolku.

Ze sledovaných divadel funguje formou spolku jedno divadlo, a to Studio Hrdinů.

2.2. Společnost s ručením omezeným

Z hlediska základní typologie právnických osob patří společnost s ručením omezeným mezi obchodní korporace. V rámci vytvoření povinné zakladatelské nebo společenské smlouvy se uvádí předmět podnikání, s tím, že pro zkoumanou oblast se nabízí možnost „Provozování kulturních, kulturně-vzdělávacích a

⁶⁴ Provozování divadla je možné fakticky realizovat jakoukoli právní formou, zejména jako fundace nebo ústav, nicméně žádné ze sledovaných divadel, relevantních pro výzkum, tuto právní formu nemá.

zábavních zařízení, pořádání kulturních produkcí, zábav, výstav, veletrhů, přehlídek, prodejních a obdobných akcí⁶⁵, což je jedna z volných živností dle Přílohy Živnostenského zákona.

Ze sledovaných divadel mají formu společnosti s ručením omezeným tři divadla, a sice Divadlo Petra Bezruče, Divadlo Na Fidlovačce a Divadlo Kladno (Městské divadlo Kladno a Divadlo Lampion).

2.3. Obecně prospěšná společnost

Obecně prospěšná společnost je původním instrumentem dle zákona o obecně prospěšných společnostech, platného do 31. 12. 2013. S přijetím nového občanského zákoníku dne 1. 1. 2014 tento zákon pozbyl platnost. S přijetím nové úpravy již není možné nové o.p.s. zakládat. Ovšem ty z nich, které se netransformovaly na novou právní formu tzv. ústavu, si svůj statut mohly ponechat. V případě sledovaných divadel tak učinila všechna, tj. ponechala si formu o.p.s. Ze sledovaných divadel mají tuto formu Dejvické divadlo, Divadlo Viola a Činoherní klub.

2.4. Příspěvkové organizace

V české právní úpravě rozlišujeme příspěvkové organizace dvojího druhu. Jde o:

1. příspěvkové organizace zřizované územním samosprávným celkem na základě:
 - zákona č. 250/2000 Sb. o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů,
 - zákona č. 129/2000 Sb. o krajích, ve znění pozdějších předpisů a
 - zákonem č. 128/2000 o obcích, ve znění pozdějších předpisů
2. příspěvkové organizace zřizované státem, upravené:
 - zákonem č. 218/2000 Sb. o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů,
 - zákonem č. 219/2000 Sb. o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích⁶⁶.

⁶⁵ Zvláštní kvalifikace pro tento obor podnikání není stanovena.

⁶⁶ Škarabelová, S.: Příspěvkové organizace jako konkurent nestátním neziskovým organizacím, s. 2.

Hlavní činností příspěvkové organizace je činnost vymezená zřizovatelem při jejím zřízení, a vykonávaná příspěvkovou organizací. Hospodaření příspěvkové organizace se řídí rozpočtem, který musí být sestaven jako vyrovnaný. Příspěvková organizace má k dispozici finanční prostředky získané vlastní činností, prostředky přijaté z rozpočtu zřizovatele, prostředky svých fondů, peněžité dary, prostředky poskytnuté z Národního fondu a ze zahraničí a také dotace podle §28 odst. 2 zákona. Příspěvková organizace je povinna zajistit, aby nezhoršila stanovený hospodářský výsledek, proto se také nesmí zavazovat k úhradám, které nejsou kryty jejím rozpočtem. Jestliže skutečná výše nákladů a výnosů v průběhu rozpočtového roku neodpovídá jejich rozpočtované výši a je předpoklad, že může být zhoršen rozpočtovaný hospodářský výsledek, je příspěvková organizace povinna učinit opatření, která zajistí jeho vyrovnaní. Příspěvková organizace vytváří peněžní fondy, kterými jsou rezervní fond, investiční fond, fond odměn, fond sociálních a kulturních potřeb, přičemž zůstatky z těchto fondů se převádějí do následujícího roku.

3. Divadla – příspěvkové organizace

3.1. Loutkové divadlo Ostrava

Divadlo je příspěvkovou organizací Statutárního města Ostravy. V rejstříku *de minimis* je v případě divadla uvedena částka 1 018 000,00 Kč (37 674,40 €) jako podpora Moravskoslezského kraje a částka 60 000,- (2 214,68 €) od Statutárního města Ostravy.

3.2. Komorní scéna Aréna Ostrava

Komorní scéna Aréna je příspěvkovou organizací Statutárního města Ostravy. Dle vyjádření vedení nemá divadlo žádnou zkušenost s režimem *de minimis* a za sledované období žádné finanční prostředky v tomto režimu neobdrželo. V Rejstříku *de minimis* není u divadla žádný záznam.

3.3. Národní divadlo moravskoslezské

Národní divadlo je příspěvkovou organizací statutárního města Ostravy. Divadlo je příjemcem prostředků v režimu *de minimis*. Dle vedení divadla se na jeho činnost nevztahuje nařízení o blokových výjimkách, neboť se jedná o podnik s velkým počtem zaměstnanců. Divadlo také zaznamenalo změnu metodiky v poskytování finančních prostředků, a to na straně kraje. Krajský úřad MSK pro rok 2016 (v prosinci 2016) změnil neinvestiční dotaci ke spolufinancování provozu NDM z podpořené činnosti na podporu *de minimis*. Ve sledovaném období obdrželo divadlo neinvestiční dotace spojenou s jeho provozem pro rok 2016 ve výši 1,782.000 Kč (65.946,266 € – dle kurzovního lístku ECB: 27,022/1 EUR).

V rejstříku *de minimis* je v případě tohoto divadla uváděná částka 1 832 000,00 Kč poskytnutá Moravskoslezským krajem.

3.4. Národní divadlo Brno

Národní divadlo Brno je příspěvkovou organizací Statutárního města Brna. Divadlo je příjemcem prostředků v režimu *de minimis*. Podle informací z vedení divadla pochází prostředky takto získané z dotací Jihomoravského kraje. Poskytuje je jednak Úřad hejtmána Jihomoravského kraje, tak odbor kultury. Podle vyjádření finančního ředitele divadla je pro divadlo ve vztahu k Jihomoravskému kraji tento režim výhodný, protože umožňuje divadlu získat v tomto režimu větší částku a je tak snazší řešit kofinancování. V Rejstříku *de minimis* se u Národního divadla Brno uvádí částka 3 500 000,- Kč (129 590,85 €) jako podpora Jihomoravského kraje.

3.5. Slezské divadlo Opava

Divadlo je příspěvkovou organizací Statutárního města Opava. V registru *de minimis* má Slezské divadlo Opava uvedenu částku 814 000,- (30 124,72 E), jedná se o dotaci Moravskoslezského kraje.

3.6. Národní divadlo Praha

Národní divadlo je zřizováno Ministerstvem kultury České republiky ve formě příspěvkové organizace. Divadlo má v Rejstříku *de minimis* uvedené následující platby:

- 1 235 678,00 Kč (45 140,57 €) od Ministerstva práce a sociálních věcí
- 1 172,00 Kč (42,49 €) od Zaměstnanecké pojišťovny Škoda
- 204 064,00 Kč (7 416,46 €) od České průmyslové zdravotní pojišťovny
- 160 266,00 Kč (5 910,39 €) od České zdravotní pojišťovny ČR

Po přímém dotazu bylo zjištěno, že se jedná o prominutá penále zdravotních pojišťoven za dodatečné dodanění příjmu uměleckých zaměstnanců ND.

3.7. Jihočeské divadlo České Budějovice

Dle údajů vedení divadlo získává část svých finančních příspěvků v režimu *de minimis*. Jedná se o provozní prostředky na kulturní činnost divadla. Ve sledovaném období divadlo zaznamenalo výrazné změny v metodice poskytnutí

příspěvků a uvedlo, že „Ministerstvo kultury ČR při poskytování provozních prostředků v rámci Programu státní podpory profesionálních divadel a profesionálních symfonických orchestrů a pěveckých sborů začalo od r. 2015 uvádět v Rozhodnutí o poskytnutí dotace odkaz k Nařízení č. 561/2014 o blokových výjimkách“⁶⁷.

Dále byla změna zaznamenána v případě podpory z Jihočeského kraje. Jihočeský kraj každoročně poskytuje Jihočeskému divadlu prostředky na divadelní činnost, do r. 2015 je poskytoval mimo režim veřejné podpory, od r. 2016 je poskytuje v rámci veřejné podpory dle nařízení EK č. 651/2014. Zřizovatel divadla, Statutární město České Budějovice, v režimu *de minimis* poskytuje pouze drobné účelové dotace na konkrétní akce, a to v rámci nařízení EK č. 1407/2003.

Celková výše prostředků poskytnutých v tomto režimu byla za rok 2016 306 000 Kč v rámci nařízení EK č. 1407/2013 a 9 450 000 Kč v rámci nařízení EK č. 6518/2014, v roce 2015 614 000 Kč v rámci nařízení EK č. 1407/2013 a žádné prostředky nebyly poskytnuty v rámci nařízení EK č. 6518/2014. V rejstříku *de minimis* jsou u Jihočeského divadla uváděny částky 50 000,-Kč od statutárního města České Budějovice a 25 000,- Kč od Jihočeského kraje.

3.8. Divadlo J. K. Tyla Plzeň

Divadlo J.K.Tyla je zřizováno Statutárním městem Plzní. Dle vyjádření vedení divadlo pobírá zásadní část svých finančních prostředků od svého zřizovatele, tedy mimo režim *de minimis*. Divadlo se také těší finanční podpoře Plzeňského kraje, i v tomto případě je příspěvek poskytován mimo režim *de minimis*. Z toho je možné vyvozovat, že Plzeňský kraj volí metodiku poskytování finanční podpory v režimu blokových výjimek. Divadlo má nicméně zkušenost s dotacemi ve formě *de minimis* a to v případě svého partnerského zapojení do projektu strukturálních fondů OP Zaměstnanost, který administruje Statutární město Plzeň. Jedná se o projekt na zřízení dětských skupin u více subjektů, spojených právě v tomto projektu. Částka, kterou Divadlo J.K.Tyla jako partner projektu pobírá, je 357 000,- Kč. Tato částka, konkrétně 357 960,- Kč (13 202,04 €) je také

⁶⁷ Dostupné on-line na: <https://www.mkcr.cz/program-statni-podpory-profesionalnich-divadel-symfonicky-orchestru-a-peveckych-sboru-zadosti-pro-rok-2016-1095.html>

uvedena v Rejstříku podpor *de minimis*, a to jako příspěvek Ministerstva práce a sociálních věcí⁶⁸.

3.9. Moravské divadlo Olomouc

Divadlo je příspěvkovou organizací Statutárního města Olomouce. Divadlo neuvádí zkušenost s příspěvkem v režimu *de minimis*. Dle vyjádření vedení divadla je rozpočet divadla tvořen, kromě příspěvku zřizovatele, příspěvkem Ministerstva kultury ČR a Olomouckého kraje, přičemž smlouva s Olomouckým krajem neobsahuje žádné vyjádření ohledně režimu *de minimis*. V registru *de minimis* nemá divadlo za sledované období uvedenou žádnou podporu v tomto režimu.

3.10. Švandovo divadlo na Smíchově

Divadlo je příspěvkovou organizací Hlavního města Prahy. Dle vyjádření vedení nemá divadlo s režimem *de minimis* žádnou zkušenost a žádné prostředky v tomto režimu nečerpá. Bylo nicméně zjištěno, že divadlo má záznam v Rejstříku *de minimis*, a to ve výši 519,- Kč. Po přímém dotazu bylo zjištěno, že se jedná o prominuté penále za pozdní platbu zdravotní pojišťovně za jednoho zaměstnance divadla. Pojišťovna penále divadlu prominula a již provedenou platbu vrátila zpět, ovšem v režimu *de minimis*⁶⁹.

3.11. Městská divadla pražská

Městská divadla pražská jsou příspěvkovou organizací Hlavního města Prahy. Dle údajů vedení nemá divadlo s režimem *de minimis* žádnou zkušenost a od svého zřizovatele ani z jiných zdrojů žádné finanční prostředky v tomto režimu nepobírá. Vedení divadla situaci vysvětluje možnou aplikací zákona č. 319/2006 Sb., o některých opatřeních ke zprůhlednění finančních vztahů v oblasti veřejné podpory, jež upravuje vztahy v oblasti veřejné podpory mezi osobami ovládanými subjekty veřejné správy [§ 2 písm. b)] a osobami účtujícími odděleně [§ 2 písm. d)] se subjekty veřejné správy. Tímto způsobem je definován vztah mezi zřizovatelem a příspěvkovou organizací.

⁶⁸ Ministerstvo práce a sociálních věcí patří mezi hlavní administrátory operačního programu Zaměstnanost na národní úrovni.

⁶⁹ Tato praxe zdravotních pojišťoven byla zaznamenána u vícero divadel.

3.12. Divadlo Minor

Divadlo Minor je příspěvkovou organizací Hlavního města Prahy. Divadlo nemá žádný záznam v Rejstříku *de minimis*.

3.13. Hudební divadlo Karlín

Divadlo je příspěvkovou organizací Hlavního města Prahy. Dle vyjádření ekonomického šéfa, pobírá divadlo pouze příspěvek od svého zřizovatele, tedy mimo režim *de minimis*. Záznam v rejstříku *de minimis* divadlo nemá.

3.14. Divadlo pod Palmovkou

Divadlo je příspěvkovou organizací Hlavního města Prahy. Dle údajů vedení divadla, nemá Divadlo pod Palmovkou žádnou zkušenost s financováním v režimu *de minimis*. V rejstříku *de minimis* divadlo nicméně záznam má, jedná se o zpět poukázanou platbu za prominuté penále zdravotní pojišťovny, ve výši 20 000,- Kč (747,54 EUR).

3.15. Studio Ypsilon

Divadlo je příspěvkovou organizací Hlavního města Prahy. V RDM je v jeho případě uváděna částka 2590,- Kč (94,23 €), což je vrácené prominuté penále Všeobecné zdravotní pojišťovny ČR.

4. Divadla - obecně prospěšné společnosti

4.1. Dejvické divadlo

Divadlo je zřizováno formou obecně prospěšné společnosti. Dejvické divadlo má v registru *de minimis* uvedenou částku 500 000,- Kč jako dotaci Hlavního města Prahy. Po konzultaci s odborem kultury, zahraničních vztahů a cestovního ruchu bylo zjištěno, že se jedná o celkem dvě podpory. Částka 300 000,- Kč byla divadlu přiznána v roce 2016 v rámci programu HPM Partnerství a to na projekt „Reprezentace Dejvického divadla v Londýně v rámci festivalu Made in Prague“. Tato částka byla v souladu s podmínkami programu Partnerství poskytnuta *de minimis*. V roce 2017 obdrželo divadlo částku 200 000,- Kč na projekt „Dejvické divadlo v Berlíně“, uskutečňovaný ve dnech 30.4. -1. 5. 2017. Tato částka byla divadlu přidělena již v rámci nového programu Individuální účelové dotace, který nahradil dřívější program Partnerství. Podle informací příslušného odboru byly u projektu Dejvického divadla shledány znaky veřejné podpory bez možnosti je uznat jako blokové výjimky a finanční podpora byla proto poskytnuta v režimu *de minimis*.

4.2. Činoherní klub

Divadlo je zřizováno ve formě obecně prospěšné společnosti. V rejstříku *de minimis* je v případě Činoherního klubu uváděna částka 100 000,- Kč (3687,77 €). O této skutečnosti nebylo dle informací vedení divadlo informováno, ani o tom, že daná částka byla MČ Praha 1 v tomto režimu poskytnuta.

4.3. Divadlo Viola

Divadlo Viola je zřizováno formou obecně prospěšné společnosti. V Rejstříku *de minimis* je registrovaná částka 100 000,- Kč (3687,77 €) jako příspěvek MČ Praha 1.

5. Divadla - společnost s ručením omezeným

5.1. Divadlo Petra Bezruče Ostrava

Divadlo má aktuálně, v roce 2017, první zkušenost s dotací v režimu *de minimis*. Podle informací z vedení divadla došlo na jaře 2017 ke změnám režimu, ve kterém poskytuje dotace na kulturní činnost Moravskoslezský kraj. Tato změna se týká již dříve přislíbených prostředků a dle údajů divadla se vztahuje na všechny kulturní subjekty v kraji. V RDM je v případě tohoto divadla uváděna částka 1 166 000,00 Kč (43 384,27 €) jako podpora Moravskoslezského kraje.

5.2. Divadlo Na Fidlovačce

Divadlo v režimu *de minimis* pobíralo ve sledovaném období částku 650 000,00 Kč (23 922,27 €), a to jako dotaci Městské části Praha 4.

5.3. Městské divadlo Kladno

Práci Městského divadla Kladno (a Divadla Lampion) na půdorysu dvou-souborového divadla zastřešuje organizace Divadla Kladno s.r.o. Ani jedno z divadel pod hlavičkou společnosti Divadla Kladno nemá žádný záznam v RDM.

6. Divadla - spolky

6.1. Studio Hrdinů

V případě Studia Hrdinů je v RDM uvedena částka 61 000,- Kč (2257,5 €) jako příspěvek Městské části Praha 7 z jara 2017. Pro divadlo se jedná o první zkušenost s režimem *de minimis*. O skutečnosti, že byla daná částka přiznaná v režimu *de minimis* nebylo divadlo informováno, ani o skutečnosti, že má tento příspěvek evidován v RDM.

7. Dílčí závěr

Na základě údajů zástupců oslovených divadel je možno konstatovat, že režim *de minimis* není v českých divadlech ani zdaleka etablován. Nicméně velká většina sledovaných divadel má s tímto režimem praktickou zkušenost a část podpory na svou činnost čerpá právě v něm. Většina z respondentů nemá o režimu *de minimis* bližší teoretické informace, a to ani o důvodu, proč jsou v něm finanční příspěvky vypláceny. Nezanedbatelná část divadel, resp. jejich zástupců nebyla informována, že jsou s konkrétními částkami vedeni v Rejstříku *de minimis*, ani o skutečnosti, že konkrétní přiznaný grant byl v tomto režimu vyplacen. Právní typ divadel nemá na aplikaci režimu *de minimis* žádný vliv.

8. Režim *de minimis* optikou poskytovatelů dotací a grantů

Jednotlivá sledovaná divadla jsou příjemci prostředků z veřejných rozpočtů relevantních subjektů. Sledovány byly příspěvky od organizačních složek státu, městských samospráv a územních celků. Bylo bráno v úvahu, že opatření unijního práva, popsané v první části této práce, se vztahují na všechny poskytovatele grantu. Tito poskytovatelé pak prostředky ve svých rozpočtech přispívali na totožný předmět činnosti, a to na kulturní nebo uměleckou činnost kulturních organizací, resp. divadel.

V rámci výzkumu bylo zkoumáno řešení režimu poskytování prostředků na všech úrovních správního řízení. V níže uvedených případech se podařilo relevantní pracovníky kontaktovat ať už osobně, mailem nebo telefonicky a kromě vlastních grantových a dotačních výzev byly podkladem pro analýzu právě jejich komentáře, stanoviska i právní rozborů.

8.1. Ministerstvo kultury České republiky

Ministerstvo kultury je jeden z hlavních poskytovatelů grantů a dotací na území celé České republiky, a to napříč všemi odvětvími umění a kultury. Ve vztahu k divadlům nabízí MKČR *Program státní podpory profesionálních divadel a profesionálních symfonických orchestrů a pěveckých sborů*. V kategorii divadel se o podporu v rámci tohoto programu mohou ucházet příspěvkové organizace, nestátní neziskové organizace, ostatní právnické a fyzické osoby s pravidelnou vlastní uměleckou činností⁷⁰. Poskytovatel grantu jej tak otevírá všem subjektům bez ohledu na právní formu. V textu vyhlašovaného programu není uvedeno, zda je grant poskytnut v režimu *de minimis* či v režimu blokových výjimek⁷¹.

Dalším programem MKČR, relevantním pro divadla, je Program „*Kulturní activity*“, určený na podporu projektů profesionálního divadla. Tento okruh je určen pro „pro projekty fyzických a právnických osob působících v oblasti kultury (s výjimkou státních příspěvkových organizací Ministerstva kultury)“⁷², přičemž

⁷⁰ Program státní podpory profesionálních divadel a profesionálních symfonických orchestrů a pěveckých sborů pro rok 2017, dostupné on-line <https://www.mkcr.cz/program-statni-podpory-divadel-orchestru-a-sboru-vysledky-pro-rok-2017-1506.html>

⁷¹ Grantová výzva je součástí Příloh této práce.

⁷² Text výzvy dostupný on-line na <https://www.mkcr.cz/vyberova-dotacni-rizeni-na-rok-2017-1435.html>

poskytovatel vymezuje právní formu relevantních žadatelů v jednotlivých okruzích výzvy (např. okruh č. 5 „Celoroční produkční činnost“ je otevřená jen pro obecně prospěšné společnosti, ústavy a spolky. Ani v této výzvě není uvedeno, zda je grant poskytován v režimu *de minimis* či blokových výjimek.

Dle vyjádření odborného referátu MKČR využívá Ministerstvo režim tzv. blokové výjimky podle nařízení komise Evropské unie č. 651/2014, kdy toto nařízení zavádí ve svém článku 53 podporu kultury jako přípustnou veřejnou podporu ve smyslu práva EU. V grantové výzvě není tato skutečnost zmíněna. Dle informací příslušného odboru MKČR není tato informace v textu grantové výzvy uvedena, neboť z žádného právního aktu tato povinnost nevyplývá. V souvislosti s grantovou výzvou nevyžaduje MKČR od žadatele žádná specifická prohlášení či vyjádření.

8.2. Hlavní město Praha

Postoj Hlavního města Prahy k režimu *de minimis* byl konzultován s právníky odboru kultury, zahraničních vztahů a cestovního ruchu. Ti uvedli, že je věcí poskytovatele, v jakém režimu podporu poskytne, tj. zda bude poskytovat podporu v režimu *de minimis* nebo v režimu blokových výjimek. Hlavní město Praha zvolilo výklad ve prospěch režimu blokových výjimek dle Nařízení EU č. 651/2017, a to s ohledem na výši částek, které město uděluje. Finanční podpora HMP je poskytována v relativně vysoké výši (s ohledem na finanční možnosti např. městských částí) a tak by *de facto* nebylo reálné podpořit konkrétní stálé projekty kontinuálně, neboť by limit *de minimis* překročili okamžitě. Také s ohledem na podporu pro oblast design postupuje HMP striktně dle Nařízení o blokových výjimkách, kde je stanoveno, že „na seznam způsobilých kulturních účelů a činností by dále neměly být zařazeny komerční činnosti, k nimž patří např. móda, design a videohry“⁷³. Z uvedených činností podporuje HMP pouze oblast design, a to jen výstavní činnost, nikoli uměleckou designovou tvorbu⁷⁴.

⁷³ Text Nařízení EU č. 561/2014

⁷⁴ Pro rok 2017 byly v tomto odvětví (a tedy v režimu *de minimis*) podpořeny pouze dvě akce, CZECHDESIGN – program na celý rok 2017 a Stanislav Libenský Award 2017 (In Příloha č. 2 k usnesení Zastupitelstva HMP č.23/60 ze dne 26.1.2017, dostupné on-line http://kultura.praha.eu/jnp/cz/granty/archiv/granty_2017/radou_hmp_schvalene_jednolete_granty_hl.html)

Do doby přijetí Nařízení č. 651/2014 bylo HMP nuceno nechat všechny grantové výzvy za spolupráce ÚOHS notifikovat Evropskou komisí. Schvalování ze strany Komise bylo velmi zdlouhavé, proces trval až jeden rok. Proto podle zástupců HMP jsou pro oblast kultury jako neziskové odvětví blokové výjimky vhodným řešením. Příslušné odbory HMP každoročně sledují vývoj české a evropské legislativy a grantové výzvy dle případných novelizací a úprav každoročně modifikují. Zástupci odboru kultury, zahraničních vztahů a cestovního ruchu rovněž uvedli, že se nijak nevyjadřují ke grantové politice jednotlivých městských částí HMP⁷⁵.

Hlavní město Praha vyhláší aktuální grantové výzvy v dokumentu *Zásady pro poskytování jednoletých i víceletých účelových dotací – grantů hl. m. Prahy v oblasti kultury a umění v roce 2017*. V něm se hned na úvodní straně poskytovatel grantu přímo a jmenovitě vymezuje vůči Nařízení EU č. 651/2014 a konstatuje, že „naplní-li grantová podpora hl. m. Prahy v oblasti kultury a umění znaky veřejné podpory, bude poskytována především formou slučitelnou s vnitřním trhem dle Nařízení Komise (EU) č. 651/2014 ze dne 17. června 2014, kterým se v souladu s články 107 a 108 Smlouvy prohlašují určité kategorie podpory za slučitelné s vnitřním trhem, tzv. obecným nařízením o blokových výjimkách, dále jen „ONBV“, a které nabylo účinnosti dnem 1. 7. 2014. Jedná se o opatření podpory, na základě kterého bude poskytována podpora jednotlivým příjemcům“⁷⁶. Dále se v *Zásadách* uvádí, že v ostatních případech budou granty poskytovány v režimu *de minimis*.

Z hlediska výkladu Nařízení č. 651/2014 je v *Zásadách* patrná přesná formulace respektující toto nařízení. Vyhlášovatel detailně popisuje, jaké konkrétní aktivity a samotné žadatele je možné v rámci uplatnění blokové výjimky podpořit. Z hlediska výše finančních prostředků je nadmíru zajímavá přímá formulace stropu pro grant, tj. striktní požadavek, aby žadatel garantoval, že „podpora jeho akce z veřejných rozpočtů v rámci celé ČR (např. MK ČR, samosprávné orgány měst, městských částí a obcí) ve svém souhrnu nepřekročí výši podpory, tj. max. 80 % způsobilých nákladů, přičemž výjimkou je podpora při vydávání hudby a literatury, kdy souhrn výsledných podpor akce z veřejných

⁷⁵ Viz podkapitola MČ Praha 7.

⁷⁶ Zásady pro poskytování jednoletých i víceletých účelových dotací – grantů hl. m. Prahy v oblasti kultury a umění v roce 2017. Dostupné on-line na:
http://kultura.praha.eu/jnp/cz/granty/archiv/granty_2017/vyhlaseni_grantu_hl_m_prahy_v_oblasti.html

rozpočtů ČR nesmí přesáhnout max. 70 % způsobilých nákladů a podpora audiovizuálních děl, kdy souhrn výsledných podpor akce z veřejných rozpočtů ČR nesmí přesáhnout max. 50 % způsobilých nákladů⁷⁷. Za zmínku stojí, že pro rok 2016 byl obecný limit maximální výše podpory 70% nákladů (v případě audiovizuálních děl byla situace stejná jako v roce 2017). Poskytovatel grantu dále přímo stanoví, že v případě překročení této částky je příjemce povinen finanční částku, o kterou byl limit překročen, vrátit.

Poskytovatel dále v *Zásadách* přímo definuje jednotlivé náklady, způsobilé pro investiční a provozní podporu. Je nutno zdůraznit specifický bod 8 *Zásad*, který upravuje situaci pro oblast designu a designové tvorby, kde platí, že „je určena pouze na neinvestiční výdaje a je poskytována výhradně v režimu „*de minimis*“⁷⁸. Poskytovatel v té souvislosti předkládá plné právní odůvodnění pro toto rozhodnutí, kdy uvádí, že „grantová podpora v oblasti designu/designové tvorby bude poskytována v režimu *de minimis* v souladu s nařízením Komise ES 1407/2013 ze dne 18. 12. 2013 o použití článků 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie na podporu *de minimis* (Ústřední věstník Evropské unie L352/1, 24. 12. 2013)“⁷⁹.

Z hlediska právního typu žadatele jsou z podpory HMP vyloučeny příspěvkové organizace, zřizované organizačními složkami státu nebo územními samosprávnými celky.

Grantová výzva hlavního města Prahy celkově přesně popisuje situaci s ohledem na rozpočtová pravidla EU již v úvodním dokumentu, určeném pro zájemce o podporu z jejích zdrojů. V souvislosti s problematikou financování grantů z veřejných rozpočtů požaduje poskytovatel doložení čestného prohlášení, relevantního k problematice „podniku“ i ve vztahu k definicím podniku dle jeho

⁷⁷Zásady pro poskytování jednoletých i víceletých účelových dotací – grantů hl. m. Prahy v oblasti kultury a umění v roce 2017. Dostupné on-line na:

http://kultura.praha.eu/jnp/cz/granty/archiv/granty_2017/vyhlaseni_grantu_hl_m_prahy_v_oblasti.html

⁷⁸ Zásady pro poskytování jednoletých i víceletých účelových dotací, viz výše

⁷⁹Zásady pro poskytování jednoletých i víceletých účelových dotací – grantů hl. m. Prahy v oblasti kultury a umění v roce 2017. Dostupné on-line na:

http://kultura.praha.eu/jnp/cz/granty/archiv/granty_2017/vyhlaseni_grantu_hl_m_prahy_v_oblasti.html

velikosti⁸⁰, a to v případě žadatelů z oblasti designu. Informace podané v grantové výzvě s ohledem na režim *de minimis* a blokové výjimky jsou přesné a úplné.

Pro kulturní projekty byla výlučně v režimu *de minimis* do roku 2016 včetně poskytována podpora v tzv. programu partnerství. Tento program je od podzimu 2016 změněn na tzv. individuální účelové dotace a prostředky v něm poskytované nejsou a priori řazeny do režimu *de minimis*, vše závisí na individuálním posouzení. Ze sledovaných divadel obdrželo v tomto novém pojetí prostředky Dejvické divadlo, a to částku 200 000,- na projekt „Dejvické divadlo v Berlíně, uskutečňovaný ve dnech 30.4. -1. 5. 2017. Tato částka byla divadlu přidělena v režimu *de minimis*.

8.3. Městská část Praha 7

Městská část Praha 7 každoročně vypisuje grantové výzvy na podporu uměleckých a kulturních aktivit na svém území, a to v rámci programu „Kultura v Praze7“.

Odbor kultury a sportu Městské části Praha 7 ve své odpovědi poukázal na Magistrát hlavního města Prahy, který dle referenta odboru „připravuje dotační řízení v daných oblastech pro celou Prahu⁸¹“. Toto tvrzení bylo ze strany HMP vyvráceno⁸². MČ Praha 7 v Pravidlech Městské části Praha 7 pro poskytování programových dotací v kapitole V. „Průběh řízení o dotaci“ uvádí v bodě 4., že „Příslušné odbory posoudí, zda poskytnutí dotace nenaplní znaky veřejné podpory, příp. služby obecného hospodářského zájmu, a zda dotace bude moci být poskytnuta v souladu s příslušnými právními předpisy, zejména...Nařízením Komise (EU) č. 1407/2013 o použití článků 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie na podporu *de minimis*, (v) Nařízením komise č. 1998/2006 o použití článků 87 a 88 Smlouvy na podporu *de minimis*. Po individuálním posouzení žádosti příslušné odbory vyhodnotí podle povahy⁸³.“

⁸⁰ Čestné prohlášení žadatele je součástí Příloh této práce. Jedná se o technický převod z elektronické verze dokumentu do jeho podoby v programu Word.

⁸¹ Z e-mailu Odboru kultury a sportu MČ Praha 7, zde dne 22.3.2017.

⁸² Viz podkapitola Hlavní město Praha.

⁸³ Pravidla Městské části Praha 7 pro poskytování programových dotací. Dostupné on-line na: <http://www.praha7.cz/Urady-mestske-casti/Dotace/Dotace-pro-rok-2017/area2206>

Povinnou přílohou žádosti je „Čestné prohlášení žadatele o podporu v režimu *de minimis*“⁸⁴, které obsahuje povinné vyjádření žadatele ve věci jednoho (propojeného) podniku. Je nutné dodat, že dokument MČ Praha 7 Pravidla Městské části Praha 7 pro poskytování programových dotací obsahuje v kapitole X. přímou definici a stručný popis principů režimu *de minimis*, s přímým odkazem na web ÚOHS. Stejná kapitola obsahuje také informaci o Rejstříku *de minimis* i o možnostech přístupu k němu.

8.4. Městská část Praha 1

Z materiálů, vydaných městskou částí Praha 1, byly zkoumány materiály určené pro žadatele o grant v oblasti kultury, tedy ty, které má tento žadatel k dispozici na webu městské části.

V dokumentu Vyhlášení dotačního programu městské části Praha 1 *Dotační program v oblasti kultury pro rok 2016* není nijak zmíněn status veřejných prostředků ve vztahu k režimu *de minimis* nebo blokovým výjimkám. Nicméně v dokumentu *Zásady pro poskytnutí dotací v oblasti kultury pro rok 2016* se již poskytovatel opírá o české legislativní akty ve vztahu k veřejným financím a veřejným rozpočtům. Přímou z hlediska režimu *de minimis* se poskytovatel nevyjadřuje přímo, tj. nestanoví, že se dotace uděluje v daném režimu. Tuto skutečnost ale významně zdůrazňuje hned dvakrát, a to stanovou dvojí kontrolou registrů režimu *de minimis*. Uvádí, že: „Před posouzením žádostí výběrovou dotační komisí zkontroluje MČ P1 nahlédnutím do centrálního registru podpor malého rozsahu (*de minimis*), zda by poskytnutím dotace ze strany MČ P1 nedošlo k přesáhnutí limitu pro podporu malého rozsahu (*de minimis*) u jednotlivých žadatelů o dotaci. Zjistí-li MČ P1, že by žadatel poskytnutím dotace ze strany MČ P1 překročil limit pro podporu malého rozsahu za poslední 3 účetní období, doporučí výběrová dotační komise Radě MČ Praha 1, aby dotace ze strany MČ P1 nebyla danému žadateli v příslušném kalendářním roce poskytnuta.“⁸⁵. Zásady ale dále stanoví další kontrolní krok, neboť poskytovatel upozorňuje, že „před uzavřením smlouvy po schválení dotace ZMČ P1 zkontroluje znovu MČ P1 aktuální stav výše již poskytnuté výše podpory malého rozsahu (*de*

⁸⁴ Příloha této práce.

⁸⁵Zásady pro poskytnutí dotací v oblasti kultury pro rok 2016, dostupné on-line: <http://www.praha1.cz/cps/granty-kultura.html>

minimis) nahlédnutím do centrálního registru podpor malého rozsahu (*de minimis*).“⁸⁶ Městská část Praha 1 tedy takto dává najevo, že její grantové podpory jsou poskytovány v režimu *de minimis*, byť v samotném vyhlášení grantů k tomu nijak neodkazuje. Chybí rovněž odůvodnění a zmínka o tzv. blokových výjimkách.

Dle vyjádření referentky pro kulturu vychází městská část Praha 1 ve své dotační výzvě ze stanoviska, který ji poskytl Úřad pro ochranu hospodářské soutěže. Toto stanovisko bylo městskou částí pro účely zpracování této práce poskytnuto a plyne z něj, že granty v oblasti kultury a spolupořadatelství představují veřejnou podporu, pokud vedou ke zvýhodnění ekonomické činnosti. Jak uvádí stanovisko, „z dosavadní praxe Evropské komise vyplývá, že činnost v oblasti kultury (pořádání kulturních akcí, festivalů, přehlídek, koncertů, provoz galerie, výstavy, divadla, apod.) představují hospodářskou činnost, a to bez ohledu na právní formu subjektů, které je realizují“.⁸⁷

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže nicméně nic neuvádí k režimu blokových výjimek, který je pro oblast kultury naprosto relevantní a který byl Komisí přijat právě pro přílišnou „příkrost“ Nařízení o režimu *de minimis* ve vztahu k primárně nekomerčním odvětvím (sociální, zdravotní a kulturní oblast, aj.). Naopak dokonce doporučuje MČ Praha 1 dozorovat výši všech příspěvků v režimu *de minimis*, které individuální žadatelé již obdrželi, a to dvojí úrovní ověření (při podání žádosti a po vydání souhlasného stanoviska k žádosti).

8.5. Městská část Praha 4

Městská část Praha 4 se pro své grantové výzvy řídí dokumentem Zásady pro poskytování dotací Městské části Praha 4⁸⁸. Přímo pro kulturní a uměleckou činnost jsou relevantní dotační programy⁸⁹ na podporu činnosti kulturních subjektů, které sídlí nebo působí na území městské části na území MČ Praha 4. Tyto programy vycházejí z principů stanovených v Zásadách pro poskytování

⁸⁶ Zásady pro poskytnutí dotací v oblasti kultury pro rok 2016, viz výše

⁸⁷ Z vyjádření Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže vůči Městské části Praha 1, zde dne 21.3.2012. Veřejný dokument dostupný na vyžádání na referátu kultury MČ Praha 1.

⁸⁸ Dostupné on-line na: <http://www.praha4.cz/Zasady-pro-poskytovani-dotaci-mestske-casti-praha-4-pro-rok-2017.html>

⁸⁹ Dostupné on-line na: <http://www.praha4.cz/Dotacni-programy-na-podporu-cinnosti-kulturnich-subjektu-2017.html>

dotací. Účelem je podpora kulturních subjektů, působících v MČ Praha 4 a cílem obohacení kulturního života a tradic v této městské části.

Poskytovatel v Zásadách při poskytování dotací přímo uvádí, že veškeré dotace a granty jsou poskytovány v režimu *de minimis*. V kapitole V. Poskytnutí dotace se v článku 4 uvádí, že „Před uzavřením smlouvy po schválení dotace zkontroluje odbor aktuální stav výše již poskytnuté výše podpory malého rozsahu (*de minimis*) nahlédnutím do centrálního registru podpor malého rozsahu (*de minimis*) a dotazem u ostatních odborů“. Zásady v souvislosti s režimem *de minimis* také specifikují, jak je postupováno v případě podání žádosti „v rozdílném účetním období žadatele, než ve kterém by měla být dotace poskytnuta⁹⁰“. Ve vlastním textu Zásad poskytovatel nijak nespecifikuje, z jaké právní úpravy vůči režimu *de minimis* vychází, ani tento režim blíže nedefinuje.

V souvislosti s režimem *de minimis* nejsou požadovány žádné zvláštní přílohy.

8.6. Plzeňský kraj

Plzeňský kraj, resp. odbor kultury, památkové péče a cestovního ruchu, nabízí finanční příspěvky na kulturní počiny v regionu prostřednictvím tzv. mikrograntů. Tyto příspěvky jsou poskytovány v režimu blokových výjimek. Tato skutečnost je v grantové výzvě explicitně zmíněna: „Dotace v tomto Programu jsou poskytovány jako veřejná podpora slučitelná s vnitřním trhem dle Nařízení Komise (EU) č. 651/2014 ze dne 17. 06. 2014, kterým se v souladu s články 107 a 108 Smlouvy prohlašují určité kategorie podpory za slučitelné s vnitřním trhem, které bylo zveřejněno v Úředním věstníku Evropské unie L 187 dne 26. 06. 2014 (dále jen „Nařízení“)⁹¹.

Po žadatelích není vyžadována žádná specifická dokumentace či prohlášení ve vztahu k přijetí podpory z veřejných prostředků ve sledovaných oblastech.

⁹⁰ Viz kapitola V. Zásad. Dostupné on-line na: Zasady-pro-poskytovani-dotaci-mestske-casti-praha-4-pro-rok-2017.html

⁹¹ In Pravidla pro žadatele a příjemce dotace z dotačního programu Mikrogranty Plzeňského kraje na podporu a oživení kulturních a uměleckých aktivit pro rok 2017. Dostupné on-line na: <http://dotace.plzensky-kraj.cz/verejnost/dotacnititul/446/>

8.7. Jihočeský kraj

Jihočeský kraj poskytuje kulturním organizacím dotace a granty téměř výhradně v režimu *de minimis*. Dle vyjádření J. Vodičky z Odboru evropských záležitostí, Úřad vždy posuzuje, zda jednotlivý projekt splňuje znaky veřejné podpory. Právní typ organizace je irelevantní. V praxi při vyhlášení dotačního programu Úřad rozhodne, zda je či není částečně v režimu *de minimis*, v pravidlech dotačního programu je to již uvedeno. V případě, že je program částečně v režimu *de minimis*, posuzuje se každá žádost, která byla zastupitelstvem kraje podpořena, zda naplňuje kritéria veřejné podpory či nikoli. V případě že ano, zkontroluje se poté v registru podpor *de minimis*, zda se poskytnutím dotace nepřekročí limit 200 000 EUR za tři účetní období. Pokud ne, je podpora do registru dopsána. V případě, že je celý program v režimu veřejné podpory, odpadá fáze posuzování jednotlivých žádostí, neboť tam spadají všechny. Dotačními programy se v textu výše rozumí dotační programy, které jsou financovány z rozpočtu Jihočeského kraje (ročně je to cca 40 programů v celkové alokaci 180 -190 mil. Kč).

Dle informací Krajského úřadu nebyla zatím nijak uplatňována varianta blokových výjimek, je ale zvažována pro následující období, tj. pro rok 2018. Důvodem je snaha hodnocení předkládaných projektů po stránce relevance k institutu veřejné podpory zjednodušit.

Jihočeský kraj požaduje po žadatelích předložení čestného prohlášení ve věci „jednoho podniku“ (propojeného podniku). Toto prohlášení je nedílnou součástí žádosti o dotaci a žadatel jej musí doložit. V tomto prohlášení žadatel vyplňuje, jaké účetní období používá, zda je či není propojen s jiným podnikem (v případě že ano, uvede podniky) a prohlašuje, zda podnik vznikl (nevznikl) spojením podniků či rozdělením podniku. Prohlášení k dřívějšímu čerpání prostředků v rámci *de minimis* není používáno, v minulosti tomu tak ale bylo. Jednalo se také o čestné prohlášení, které bylo opět součástí žádosti o dotaci, a žadatel uváděl, zda ve třech účetních obdobích obdržel dotaci v rámci *de minimis*. V kladném případě musel vypsát i názvy projektů a výši dotace (v Kč a EUR). Jelikož ale žadatelé ve většině případů uváděli nesprávné či neúplné údaje, stěžovali si na složitost zjišťování, zda šlo o *de minimis* či nikoli (přestože měli na stránkách kraje k dispozici návod i webový odkaz), krajský úřad od tohoto kroku

ustoupil a podporu si v registru ověřuje samostatně. Dle poskytnutých informací se tak ale dělo vždy, toto zproštění tak bylo zavedeno pro zvýšení komfortu žadatele s tím, že Jihočeský kraj má k dispozici všechny informace jako dříve.

9. Dílčí závěr

Problematika režimu *de minimis* je u různých poskytovatelů řešena odlišně. Instrument blokových výjimek využívá ze sledovaných grantových výzev plně pouze grantová výzva MKČR, z velké části pak také grantová podpora MHMP (zcela v souladu s danými Nařízeními). Naproti tomu sledované městské části, tj. MČ Praha, MČ 4 MČ Praha 7 postupují striktně v režimu *de minimis*, přičemž MČ Praha 1 v této věci využívá nález ÚOHS a MČ Praha 7 se odkazuje na údajnou jednotnou metodiku MHMP. MČ Praha 1 a MČ Praha 4 provádí dvojí ověření žadatele v rejstříku *de minimis*, MČ Praha 7 vyžaduje od zájemců o grantovou podporu předložení dokumentace týkající se jednoho (propojeného) podniku. V režimu *de minimis* poskytují své granty také Krajské úřady Jihočeského kraje, Moravskoslezského kraje⁹² a Jihomoravského kraje⁹³. V režimu blokových výjimek poskytuje dotace Plzeňský kraj.

⁹² Zjištěno na základě údajů z RDM u jednotlivých divadel.

⁹³ Zjištěno na základě údajů z RDM u jednotlivých divadel.

10. Závěr

Cílem této diplomové práce bylo teoreticky i prakticky popsat princip fungování režimu *de minimis* v rámci financování českých kulturních organizací, s úzkou specializací na financování divadel. Důvodem byla dlouholetá nejednost podmínek grantových a dotačních výzev ve vztahu k režimu *de minimis* a z ní plynoucí nejistota ze strany organizací, žádajících o prostředky z těchto grantů. Práce se orientovala na dva směry: v první řadě na výzkum jednotlivých právních typů divadel ve vztahu k režimu *de minimis*. Podkladem pro tuto otázku byla skutečnost, že Evropská unie jako zákonodárce nerozlišuje právní typy dotčených organizací, ani odvětví, kterým se zabývají. Druhým směrem výzkumu byl popis postoje poskytovatelů grantů a dotací k režimu *de minimis* a principiálně pak zejména důvod, proč své grantové a dotační výzvy koncipují v režimu *de minimis* (pokud tak činí nebo v minulosti činily), jaké je jejich odůvodnění i prameny, ze kterých čerpají. V případě, že se poskytovatel rozhodl prostředky žadatelům poskytnout mimo režim *de minimis*, byla výzkumná otázka stejná.

Výzkumná otázka, zda má právní forma dané kulturní organizace vliv na příjem prostředků v režimu *de minimis*, se nepotvrdila. V této souvislosti se prokázalo, že pojem „hospodářský podnik“, resp. „podnik“, jak jej definuje Evropská unie ve vztahu k hospodářské soutěži a k ní relevantní veřejné podpoře, není v českém prostředí pojímán nijak specificky. Původní očekávání bylo, že v rámci režimu *de minimis* budou spíše podpořeny společnosti s ručením omezeným, tedy organizace fungující ve formě obchodní korporace. Toto se nepotvrdilo. Z hlediska uplatňování režimu *de minimis*, resp. blokových výjimek nehraje roli ani velikost podniku dle definic EU, všichni poskytovatelé buď stanoví příslušnou metodiku čerpání apriorně, nebo zkoumají předkládaný projekt. Naopak se potvrdila domněnka, že je režim *de minimis* relevantní také pro příspěvkové organizace, které jsou v každém jiném dotačním a grantovém řízení, vyjma vztahu ke svému zřizovateli, předmětem stejných pravidel jako ostatní právní formy divadel.

Taktéž se nepotvrdilo, že obecně režim *de minimis* není již pro kulturní organizace relevantní, neboť jeho účinky byly zrušeny, resp. nahrazeny nařízením o blokových výjimkách. V rámci zkoumané oblasti grantových a dotačních výzev bylo naopak financování v režimu *de minimis* jasně převažující.

S pojmem blokových výjimek operují pouze grantové tituly, vypsané MKČR a HMP, kde je přímo rozlišena podoblast kulturní činnosti, která spadá pod režim *de minimis* a která je řešena formou blokových výjimek. Dodejme, že toto rozdělení fakticky respektuje výklad zmiňovaného nařízení o blokových výjimkách. Ostatní grantové a dotační výzvy – bylo-li to uvedeno – pojmají podporu jako tzv. veřejnou podporu a prostředky z nich jsou poskytnuty v režimu *de minimis*.

Na základě výzkumu je možné konstatovat velkou zmatečnost či individualitu v aplikaci režimu *de minimis*. Není k dispozici žádná jednotná metodika, ani jednotný formální postup. Prokázalo se, že každý poskytovatel rozhoduje o zařazení podpory do režimu *de minimis*, resp. posuzuje jeho definici jako veřejné podpory *de iure* zcela samostatně, povětšinou na základě vlastního právního rozboru či dle dřívějších zkušeností. Značně volnější a benevolentnější režim tzv. blokových výjimek není často uplatňován z důvodů obav z možného chybného výkladu. V tomto směru je evidentní absence jednotné metodiky vypracované nadřízeným orgánem. Znatelný je také dopad chybějící judikatury v tomto směru, kdy chybí praktický výklad zákonné normy. Bezpochyby má na stav vliv i skutečnost, že nařízení o režimu *de minimis* i o blokových výjimkách jsou instrumenty práva Evropské unie a to ještě právní normy s přímým účinkem. Její implementace v českém právním prostředí tak proběhla bez nutnosti adjustace právních norem České republiky, čímž by, pravděpodobně, mohlo spíše dojít k většímu objasnění celé záležitosti i k vůli nalézt vhodná praktická řešení pro aplikace v praxi.

Průzkum rovněž prokázal, že režim *de minimis* nemá v současné době na rozpočty a finanční fungování sledovaných divadel žádný podstatný vliv. Jedná se tedy zejména o administrativní zátěž a s tím spojené administrativní povinnosti ve vztahu ke státní správě. Nicméně platí, že nejednoznačnost požadavků ze strany poskytovatelů grantů a dotací i pro laiky obtížně srozumitelné povinné formuláře nevytvářejí ve vztahu ke kulturním organizacím, resp. divadlům vstřícné prostředí. V souvislosti s dlouho požadovanou změnou financování českých divadel i celého grantového systému je možné nadbytečnou aplikaci režimu *de minimis* považovat za jeden z mnoha problematických elementů. V tomto smyslu zůstává možnost intervence Ministerstva kultury, resp. vytvoření

jednotné metodiky pro aplikaci principů plynoucích z nařízení o režimu *de minimis* a blokových výjimkách čistě teoretická.

V případě evidence příspěvků *de minimis* na straně poskytovatele se vyskytly situace, kdy divadla neměla žádné informace, že jsou o nich nějaké částky v rejstříku *de minimis* evidovány.

Celkově nepřehlednou situaci komplikuje i skutečnost, že poskytovatelé nemají povinnost příjemce informovat, že provedli záznam do rejstříku *de minimis* ani o skutečnosti, že daný finanční příspěvek je v tomto režimu poskytnut. Fakticky platí, že dané částky se neblíží k limitu možných prostředků takto poskytnutých, ale to je velmi nesystémový konstrukt. Poskytovatel, který takto bez informování příjemce finanční příspěvek uvede, nemůže předjímat, že příjemce není v jednání o dalších financích, poskytovaných v tomto režimu. Kromě jiného tato neinformovanost brání připravit si adekvátní finanční strategie s výhledem do budoucna (berme v úvahu, že limit je relevantní pro 3 po sobě jdoucí účetní období).

V případě divadel nebylo zjištěno žádné, u kterého by se v daném období (k dubnu 2017) blížila podpora poskytovaná v režimu *de minimis* k plnému limitu této částky (tedy za poslední tři roky kumulálně do výše 200 000 €)⁹⁴.

⁹⁴Nicméně u jiných kulturních organizací tomu tak je, např. organizátor festivalu světelného designu Fresh Films, s.r.o. se již v roce 2016 významně přiblížil limitu 200 000 € (v částce 5 600 000,- Kč)⁹⁴, po převedení činnosti na nově zřízenou společnost Signalism, s.r.o. je u této nové společnosti v dubnu 2017 uváděna částka 5110 995,- Kč (188 583, 96 €), což je zcela na hranici možností.

11. Literatura

Dauses, M.A.: Příručka hospodářského práva EU. Praha: ASPI Publishing, 2002.

Hejduková, P.: Veřejné finance. Praha: Beck, 2015.

Hejduková, P.: Veřejné finance: teorie a praxe. Praha: C.H. Beck, 2015.

Janků, M.: Veřejné podpory v soutěžním právu EU. V Praze: C.H. Beck, 2012

Jindřichovská, I.: Finanční management. Praha: Beck, 2013.

Kincl, M.: Praktický průvodce veřejnou podporou: vymezení pojmu a otázky související. Praha: BOVA POLYGON, 2012.

Král, R.: Zásady aplikace komunitárního práva národními soudy. Praha : C.H. Beck, 2003.

Kubátová, V.: Veřejné finance a monetární politika v EU a jejich vliv na mezinárodní podnikání. Praha: Matfyzpress, 2011.

Maaytová, A.: Veřejné finance v teorii a praxi. Praha: GradaPublishing, 2015.

Malíř, J.: Právo veřejných podpor Evropské unie: zákaz poskytování veřejných prostor a výjimky z tohoto zákazu. Praha: Ústav státu a práva AV ČR, 2013

Nahodil, F.: Veřejná správa a financování veřejného sektoru. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2014.

Opletalová, L.: Lokální funkce kultury : analýza a evaluace kulturních služeb. Praha : Univerzita Karlova v Praze, Filozofická fakulta, 2015.

Provazníková, R.: Financování měst, obcí a regionů : teorie a praxe. Praha : Grada Publishing, 2015.

Svoboda, P.: Úvod do evropského práva. Praha: C.H.Beck, 2013.

Šíma, A. – Suk, M.: Základy práva pro střední a vyšší odborné školy. Praha: C.H.Beck, 2015.

Tichý, L. – Arnold, R. – Zemánek, J. – Král, R. – Dumbrovský, T.: Evropské právo. Praha: C.H.Beck, 2014.

Tomášek, M. a kol. : Právo Evropské unie. Praha: Leges, 2013.

Týč, V.: Základy práva Evropské unie pro ekonomy. Praha: Linde, 2006.

12. Internetové zdroje

Zásady pro poskytování dotací Městské části Praha 4 pro rok 2017. Dostupné on-line na: <http://www.praha4.cz/Zasady-pro-poskytovani-dotaci-mestske-casti-praha-4-pro-rok-2017.html>

Pravidla Městské části Praha 7 pro poskytování programových dotací. Dostupné on-line na: <http://www.praha7.cz/Urad-mestske-casti/Dotace/Dotace-pro-rok-2017/area2206>

Příloha č. 2 k usnesení Zastupitelstva HMP č.23/60 ze dne 26. 1. 2017, dostupné on-line

http://kultura.praha.eu/jnp/cz/granty/archiv/granty_2017/radou_hmp_schvalene_jednolete_granty_hl.html

Pravidla pro žadatele a příjemce dotace z dotačního programu Mikrogranty Plzeňského kraje na podporu a oživení kulturních a uměleckých aktivit pro rok 2017. Dostupné on-line na: <http://dotace.plzensky-kraj.cz/verejnost/dotacnititul/446/>

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže. Vybrané oblasti veřejné podpory. Dostupné on-line na: <https://www.uohs.cz/cs/verejna-podpora/vybrane-oblasti-verejne-podpory/aplikace-pravidel-verejne-podpory-v-oblasti-kultury.html>

Centrální registr podpor malého rozsahu - on line dostupné na <https://vpn.mze.cz/+CSCOE+/logon.html>

Zásady pro poskytování jednoletých i víceletých účelových dotací – grantů hl. m. Prahy v oblasti kultury a umění v roce 2017. Dostupné on-line na: http://kultura.praha.eu/jnp/cz/granty/archiv/granty_2017/vyhlaseni_grantu_hl_m_prahy_v_oblasti.html

13. Legislativní akty

Nařízení Komise EU č. 651/2014.

Předpis č. 215/2004 Sb. - Zákon o úpravě některých vztahů v oblasti veřejné podpory a o změně zákona o podpoře výzkumu a vývoje

Vyhláška č. 465/2009 Sb., o údajích zaznamenávaných do centrálního registru podpor malého rozsahu

Nařízení Komise EU č. 1407/2003

2000/218 Sb. Zákon o rozpočtových pravidlech

Nařízení (ES) č. 1998/2006

Zákon č. 215/2004 Sb., o úpravě některých vztahů v oblasti veřejné podpory a o změně zákona o podpoře výzkumu a vývoje

Zákon č. 215/2004 Sb., o úpravě některých vztahů v oblasti veřejné podpory a o změně zákona o podpoře výzkumu a vývoje, ve znění pozdějších předpisů

Vyhláška č. 465/2009 Sb., o údajích zaznamenávaných do centrálního registru podpor malého rozsahu

Nařízení Komise č. 1407/2013

14. Přílohy

I. Záznam v Rejstříku *de minimis* (příklad Národního divadla moravskoslezského v Ostravě)

Veřejné zakázky Úřední desky Tiskový servis Kalendář akcí Právní předpisy Kontakty E-podatelna Česky English

eAGRI Registr de minimis

Rozcestník eAGRI Hledaný výraz Hledej Podrobné hledání

Portál farmáře > Registr podpor de minimis > [Přihlásit](#)

- ↳ [Souhrnné informace](#)
- ↳ [Vyhledání příjemce](#)
- ↳ [Číselníky](#)

Národní divadlo moravskoslezské, příspěvková organizace

Adresa: Ostrava, 70104, Moravská Ostrava, Čsl.legií, 14 Zobrazeno dne: 1. 5. 2017.
SZR-ID: 1007811112
IČO: 00100528

Souhrn podpor podle oblasti

Oblast	Přiděleno €	Přiděleno Kč
zemědělská prvovýroba	0,00 €	0,00 Kč
rybolov	0,00 €	0,00 Kč
ostatní	134 189,32 €	3 611 000,00 Kč
doprava	0,00 €	0,00 Kč
Celkem	134 189,32 €	3 611 000,00 Kč

Souhrn podpor podle poskytovatele

Poskytovatel	Přiděleno €	Přiděleno Kč
Moravskoslezský kraj	134 189,32 €	3 611 000,00 Kč
Celkem	134 189,32 €	3 611 000,00 Kč

Souhrny jsou vypočítány za poslední tři účetní období příjemce podpory. Souhrny mají pouze informativní charakter a nenahrazují vlastní evidenci příjemce podpory.

Pro detailní informace o jednotlivých podporách si zřídte [Registrovaný přístup](#).

[Mapa webu](#) [Registrovaný přístup](#) [RSS](#) [Přístupnost](#) [Webmaster](#) [O portálu](#)

MINISTERSTVO ZEMĚDĚLSTVÍ © 2009-2017 Ministerstvo zemědělství

II. Příloha ke grantové výzvě MČ Praha 7

Čestné prohlášení žadatele o podporu v režimu *de minimis*

Obchodní jméno / Jméno žadatele (u fyzické osoby nepodnikající)	
Sídlo / Adresa žadatele (u fyzické osoby nepodnikající)	
IČO / Datum narození (u fyzické osoby nepodnikající)	

1. Žadatel prohlašuje, že jako účetní období používá

- kalendářní rok.
 hospodářský rok (začátek, konec

V případě, že během předchozích dvou účetních období došlo k přechodu z kalendářního roku na rok hospodářský anebo opačně, uveďte tuto skutečnost vypsáním účetních období, která byla použita (např. 1. 4. 2012 - 31. 3. 2013; 1. 4. 2013 - 31. 12. 2013):

.....

2. Podniky¹ propojené s žadatelem o podporu

Žadatel o podporu se považuje za propojený² s jinými podniky, pokud i tyto subjekty mezi sebou mají některý z následujících vztahů:

- jeden subjekt vlastní více než 50 % hlasovacích práv, která náležejí akcionářům nebo společníkům, v jiném subjektu;
- jeden subjekt má právo jmenovat nebo odvolat více než 50 % členů správního, řídicího nebo dozorčího orgánu jiného subjektu;
- jeden subjekt má právo uplatňovat více než 50% vliv v jiném subjektu podle smlouvy uzavřené s daným subjektem nebo dle ustanovení v zakladatelské smlouvě nebo ve stanovách tohoto subjektu;
- jeden subjekt, který je akcionářem nebo společníkem jiného subjektu, ovládá sám, v souladu s dohodou uzavřenou s jinými akcionáři nebo společníky daného subjektu, více než 50 % hlasovacích práv, náležejících akcionářům nebo společníkům, v daném subjektu.

Subjekty, které mají s žadatelem o podporu jakýkoli vztah uvedený pod písm. a) až d) prostřednictvím jednoho nebo více dalších subjektů, se také považují za podnik propojený s žadatelem o podporu.

Do výčtu podniků propojených přímo či zprostředkovaně se žadatelem o podporu se zahrnují osoby zapsané v základních registrech v souladu se zákonem č. 111/2009 Sb., o základních registrech, ve znění pozdějších předpisů.

Žadatel prohlašuje, že

- není ve výše uvedeném smyslu propojen s jiným podnikem.
 je ve výše uvedeném smyslu propojen s následujícími podniky:

Obchodní jméno podniku/ Jméno a příjmení	Sídlo/Adresa	IČO/Datum narození

¹ Podle pravidel veřejné podpory lze za podnik považovat jakýkoliv subjekt, který provádí hospodářskou činnost, tedy nabízí na trhu zboží nebo služby, a to bez ohledu na právní formu tohoto subjektu.

² Bližší informace o propojeném podniku naleznete v METODICKÉ PŘÍRUČCE <https://www.uohs.cz/cs/verejna-podpora/podpora-de-minimis.html> k aplikaci pojmu „jeden podnik“ z pohledu pravidel podpory *de minimis*.

3. Žadatel prohlašuje, že podnik (žadatel) v současném a 2 předcházejících účetních obdobích

- nevznikl spojením podniků či nabytím podniku.
- vznikl spojením (fúzí splynutím³) níže uvedených podniků:
- nabytím (fúzí sloučením⁴) převzal jmění níže uvedeného/ých podniku/ů:

Obchodní jméno podniku	Sídlo	IČO

Výše uvedené změny spočívající ve spojení či nabytí podniků

- jsou již zohledněny v Centrálním registru podpor malého rozsahu.
- nejsou zohledněny v Centrálním registru podpor malého rozsahu.

4. Žadatel prohlašuje, že podnik (žadatel) v současném a 2 předcházejících účetních obdobích

- nevznikl rozdělením (rozštěpením nebo odštěpením⁵) podniku.
- vznikl rozdělením níže uvedeného podniku:

Obchodní jméno podniku	Sídlo	IČO

a převzal jeho činnosti, na něž byla dříve poskytnutá podpora *de minimis* použita⁶. Podniku (žadateli) byly přiděleny následující (dříve poskytnuté) podpory:

Datum poskytnutí	Poskytovatel	Částka v Kč

Výše uvedené změny spočívající v rozdělení podniků

- jsou již zohledněny v Centrálním registru podpor malého rozsahu.
- nejsou zohledněny v Centrálním registru podpor malého rozsahu.

5. Žadatel níže svým podpisem

- potvrzuje, že výše uvedené údaje jsou přesné a pravdivé a jsou poskytovány dobrovolně;
- se zavazuje k tomu, že v případě změny předmětných údajů v průběhu administrativního procesu poskytnutí podpory *de minimis* bude neprodleně informovat poskytovatele dané podpory o změnách, které u něj nastaly;
 - souhlasí se zpracováním svých osobních údajů obsažených v tomto prohlášení ve smyslu zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, ve znění p. p., za účelem evidence podpor malého rozsahu v souladu se zákonem č. 215/2004 Sb., o úpravě některých vztahů v oblasti veřejné podpory a o změně zákona o podpoře výzkumu a vývoje, ve znění p. p. Tento souhlas udělují správci⁷ a zpracovatelé⁸, kterými jsou Úřad pro ochranu hospodářské soutěže a městská část Praha 7, pro všechny údaje obsažené v tomto prohlášení, a to po celou dobu 10 let ode dne udělení souhlasu. Zároveň si je žadatel vědom svých práv podle zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů.

³ Viz § 62 zákona č. 125/2008 Sb., o přeměnách obchodních společností a družstev, ve znění pozdějších předpisů.

⁴ Viz § 61 zákona č. 125/2008 Sb.

⁵ Viz § 243 zákona č. 125/2008 Sb.

⁶ Pokud by na základě převzatých činností nebylo možné dříve poskytnuté podpory *de minimis* rozdělit, rozdělí se podpora poměrným způsobem na základě účetní hodnoty vlastního kapitálu nových podniků k datu účinku rozdělení (viz čl. 3 odst. 9 nařízení č. 1407/2013, č. 1408/2013 a č. 717/2014).

⁷ Správcem je koordinační orgán ve smyslu zákona č. 215/2004 Sb., o úpravě některých vztahů v oblasti veřejné podpory a o změně zákona o podpoře výzkumu a vývoje, ve znění p. p.

⁸ Zpracovatelem je poskytovatel podpory *de minimis*.

Datum a místo podpisu	
-----------------------	--

Jméno a podpis osoby oprávněné zastupovat žadatele	
--	--

Razítko (pokud je součástí podpisu žadatele)	
--	--

III. Příloha grantové výzvy HMP

III. ČESTNÁ PROHLÁŠENÍ ŽADATELE

1. Prohlašuji, že

že nemám nevypořádané závazky vůči státnímu či dalším veřejným rozpočtům, nemám nedoplatky na daních ani na veřejném zdravotním a sociálním pojištění.

2. Prohlašuji, že

dle Článku 2 odst. 18) Nařízení Komise (EU) č. 651/2014 ze dne 17.6.2014 jako žadatel o podporu nejsme „podnikem v obtížích“, kterým se rozumí podnik, v jehož případě nastane alespoň jedna z následujících okolností:

- a) V případě společnosti s ručením omezeným (která není malým nebo středním podnikem a jejíž existence nepřesahuje tři roky nebo – pro účely způsobilosti pro rizikové financování – která není malým nebo středním podnikem do sedmi let od jeho prvního komerčního prodeje, jenž je na základě hloubkové kontroly provedené vybraným finančním zprostředkovatelem způsobilý pro investice v oblasti rizikového financování), kde v důsledku kumulace ztrát došlo ke ztrátě více než poloviny upsaného základního kapitálu. Tento případ nastává, když je výsledek odečtení kumulovaných ztrát od rezerv (a všech dalších prvků, jež se obecně považují za kapitál společnosti) negativní a svou výší překračuje polovinu upsaného základního kapitálu. Pro účely tohoto ustanovení se za „společnost s ručením omezeným“ považují zejména formy podniků uvedené v příloze I směrnice 2013/34/EU (1) a „základní kapitál“ zahrnuje případně jakékoli emisní ážio.
- b) V případě společnosti, v níž alespoň někteří společníci plně ručí za závazky společnosti (která není malým nebo středním podnikem a jejíž existence nepřesahuje tři roky nebo – pro účely způsobilosti pro rizikové financování – která není malým nebo středním podnikem do sedmi let od jeho prvního komerčního prodeje, jenž je na základě hloubkové kontroly provedené vybraným finančním zprostředkovatelem způsobilý pro investice v oblasti rizikového financování), kde v důsledku kumulace ztrát došlo ke ztrátě více než poloviny jejího kapitálu zaznamenaného v účetnictví této společnosti. Pro účely tohoto ustanovení se za „společnost, v níž alespoň někteří společníci plně ručí za závazky společnosti“ považují zejména formy podniků uvedené v příloze II směrnice 2013/34/EU.
- c) Jestliže vůči podniku bylo zahájeno kolektivní úpadkové řízení nebo tento podnik splňuje kritéria vnitrostátního práva pro zahájení kolektivního úpadkového řízení na žádost svých věřitelů.
- d) Jestliže podnik obdržel podporu na záchranu a zatím nesplatil půjčku nebo neukončil záruku nebo jestliže obdržel podporu na restrukturalizaci a stále se na něj uplatňuje plán restrukturalizace.
- e) V případě podniku, který není malým nebo středním podnikem, kde v uplynulých dvou letech:
 - 1) účetní poměr dluhu společnosti k vlastnímu kapitálu je vyšší než 7,5 a
 - 2) poměr úrokového krytí hospodářského výsledku společnosti před úroky, zdaněním a odpisy (EBITDA) je nižší než 1,0.

3. Prohlašuji, že

jako žadatel nejsme podnikem, vůči němuž byl vystaven inkasní příkaz v návaznosti na rozhodnutí Evropské komise, jímž je podpora prohlášena za protiprávní a neslučitelnou s vnitřním trhem.

4. Prohlašuji, že

dle Přílohy I Nařízení Komise (EU) č. 651/2014 ze dne 17. čer. 2014 splňujeme daná vymezení pro tuto kategorii podniku:

- mikropodnik
- malý podnik
- střední podnik
- velký podnik

STVRZUJI

svým podpisem pravdivost údajů uvedených v žádosti, jejích přílohách a v čestných prohlášeních, včetně toho, že podaná elektronická verze formuláře je shodná s podanou tištěnou verzí.

SOUHLASÍM

se zpracováním svých osobních údajů hlavním městem Prahou – jména, příjmení, rodného čísla a místa trvalého či dlouhodobého pobytu (dále jen „osobní údaje“) dle příslušných ustanovení zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, ve znění pozdějších předpisů, a to v rámci úkonů souvisejících s projednáváním

Radou/Zastupitelstvem HMP, jakož i na internetových stránkách HMP, a to po dobu nezbytnou k projednávání této žádosti a k realizaci rozhodnutí příslušného orgánu poskytovatele a dále po dobu, po kterou je poskytovatel povinen dle platné právní úpravy dokumenty obsahující osobní údaje příjemce zpracovávat/archivovat.

V Praze dne

.....
Podpis statutárního zástupce
či osoby zmocněné jednat za žadatele
razítko

II

(Nelegislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 1407/2013

ze dne 18. prosince 2013

o použití článků 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie na podporu *de minimis*

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 108 odst. 4 této smlouvy,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 994/98 ze dne 7. května 1998 o použití článků 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie na určité kategorie horizontální státní podpory⁽¹⁾,

po zveřejnění předlohy tohoto nařízení⁽²⁾,

po konzultaci s Poradním výborem pro státní podpory,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Státní financování, které splňuje kritéria čl. 107 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie, představuje státní podporu a musí být podle čl. 108 odst. 3 Smlouvy oznámeno Komisi. Podle článku 109 Smlouvy však Rada může vymezovat druhy podpor, které jsou z oznamovací povinnosti vyňaty. V souladu s čl. 108 odst. 4 Smlouvy může Komise přijmout nařízení týkající se těchto kategorií státních podpor. Na základě nařízení (ES) č. 994/98 rozhodla Rada v souladu s článkem 109 Smlouvy, že podpora *de minimis* by mohla takovou kategorii tvořit. Z tohoto důvodu se má za to, že podpora *de minimis*, tedy podpora poskytnutá jednomu podniku za dané časové období, která nepřekročí určitou pevně stanovenou částku, nespĺňuje všechna kritéria uvedená v čl. 107 odst. 1 Smlouvy, a proto se na ni oznamovací postup nevztahuje.

(2) Komise ve svých četných rozhodnutích pojem podpory ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy blíže objasnila. Komise rovněž stanovila svou politiku vzhledem ke stropu podpory *de minimis*, do jehož výše se má za to, že se čl. 107 odst. 1 Smlouvy nepoužije, a to nejprve ve svém sdělení o pravidle *de minimis* pro státní podpory⁽³⁾ a poté v nařízeních Komise (ES) č. 69/2001⁽⁴⁾ a (ES) č. 1998/2006⁽⁵⁾. Vzhledem ke zkušenostem získaným při uplatňování nařízení (ES) č. 1998/2006 je vhodné upravit některé podmínky stanovené v uvedeném nařízení a uvedené nařízení nahradit.

(3) Je vhodné zachovat strop ve výši 200 000 EUR pro výši podpory *de minimis*, kterou na jednotlivý členský stát může obdržet jeden podnik v kterémkoli tříletém období. Tento strop je nutný i nadále k zajištění toho, aby žádné opatření spadající do působnosti tohoto nařízení nemohlo být považováno za ovlivňující obchod mezi členskými státy a/nebo narušující hospodářskou soutěž nebo hrozící tímto narušením.

(4) Pro účely pravidel hospodářské soutěže stanovených ve Smlouvě je podnikem jakýkoli subjekt vykonávající hospodářskou činnost nezávisle na právním postavení tohoto subjektu a způsobu jeho financování⁽⁶⁾. Soudní dvůr Evropské unie rozhodl, že všechny subjekty kontrolované (právně či fakticky) týž subjektem by se měly pokládat za jeden podnik⁽⁷⁾. Za účelem právní jistoty a snížení administrativní zátěže by toto nařízení mělo

⁽³⁾ Sdělení Komise o pravidle *de minimis* pro státní podpory (Úř. věst. C 68, 6.3.1996, s. 9).

⁽⁴⁾ Nařízení Komise (ES) č. 69/2001 ze dne 12. ledna 2001 o použití článků 87 a 88 Smlouvy o ES na podporu *de minimis* (Úř. věst. L 10, 13.1.2001, s. 30).

⁽⁵⁾ Nařízení Komise (ES) č. 1998/2006 ze dne 15. prosince 2006 o použití článků 87 a 88 Smlouvy na podporu *de minimis* (Úř. věst. L 379, 28.12.2006, s. 5).

⁽⁶⁾ Rozsudek ve věci *Ministero dell'Economia e delle Finanze v. Cassa di Risparmio di Firenze SpA et al.*, C-222/04, Sb. rozh. 2006, s. I-289.

⁽⁷⁾ Rozsudek ve věci *Nizozemsko v. Komise*, C-382/99, Recueil 2002, s. I-5163.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 142, 14.5.1998, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. C 229, 8.8.2013, s. 1.

poskytnout taxativní seznam jasných kritérií, podle kterých lze rozhodnout, v jakých případech se mají dva či více subjektů v rámci jednoho členského státu považovat za jeden podnik. Komise proto z jasně stanovených kritérií, která definují „propojené podniky“ v rámci definice malých a středních podniků obsažené v doporučení Komise 2003/361/ES ⁽¹⁾ a v příloze I nařízení Komise (ES) č. 800/2008 ⁽²⁾ vybrala taková kritéria, která jsou vhodná pro účely tohoto nařízení. Orgány veřejné moci jsou s těmito kritérii již obeznámeny a měly by je používat – vzhledem k oblasti působnosti tohoto nařízení – na malé a střední podniky i velké podniky. Tato kritéria by měla zajistit, aby byla skupina propojených podniků pro účely použití pravidla *de minimis* považována za jeden podnik, ale aby podniky, které s výjimkou toho, že každý z nich má přímou vazbu na tentýž orgán nebo orgány veřejné moci, nemají žádný vzájemný vztah, nebyly považovány za vzájemně propojené. Zohlední se tak specifická situace subjektů ovládaných tímž orgánem nebo orgány veřejné moci, které mohou mít nezávislou rozhodovací pravomoc.

- (5) S cílem zohlednit malou průměrnou velikost podniků působících v odvětví silniční nákladní dopravy je vhodné zachovat strop pro podniky provozující silniční nákladní dopravu pro cizí potřebu ve výši 100 000 EUR. Integrované služby, u nichž doprava jako taková tvoří pouze jeden z prvků, jako jsou například stěhovací služby, poštovní či kurýrní služby či služby sběru nebo zpracování odpadů, by se neměly považovat za dopravní služby. S ohledem na nadměrnou kapacitu v odvětví silniční nákladní dopravy a s přihlédnutím k cílům dopravní politiky pokud jde o přetížení silniční sítě a nákladní dopravy by měla být z oblasti působnosti tohoto nařízení vyloučena podpora pro nabývání vozidel pro silniční nákladní dopravu podniky, které provozují silniční nákladní dopravu pro cizí potřebu. Vzhledem k vývoji v odvětví silniční přepravy cestujících není nadále vhodné používat nižší strop v tomto odvětví.
- (6) S ohledem na zvláštní pravidla uplatňovaná v odvětvích prvovýroby zemědělských produktů, rybolovu a akvakultury a na nebezpečí, že podpora, jež nedosahuje stropu stanoveného v tomto nařízení, může nicméně splňovat kritéria stanovená v čl. 107 odst. 1 Smlouvy, by se toto nařízení nemělo vztahovat na uvedená odvětví.
- (7) Vzhledem k podobnosti zpracování a uvádění na trh zemědělských produktů a nezemědělských produktů by se toto nařízení mělo vztahovat na zpracovávání
- a uvádění na trh zemědělských produktů za předpokladu, že jsou splněny určité podmínky. Činnosti probíhající v zemědělských podnicích potřebné pro přípravu produktu k prvnímu prodeji, například sklizeň, nařezání nebo mlácení obilovin či balení vajec, ani první prodej dalším prodejcem nebo zpracovatelům by se v této souvislosti neměly považovat za zpracování nebo uvádění na trh.
- (8) Soudní dvůr Evropské unie stanovil, že jakmile Unie přijala právní předpis o společné organizaci trhu v určitém zemědělském odvětví, nesmějí členské státy přijmout jakékoli opatření, které by jej mohlo porušovat nebo k němu stanovit výjimky ⁽³⁾. Z toho důvodu by se toto nařízení nemělo vztahovat na podpory, jejichž výše je stanovena na základě ceny nebo množství produktů získaných nebo uvedených na trh, a nemělo by se vztahovat ani na podpory, které jsou vázány na společný závazek dělit se o tuto podporu s prvovýrobcem.
- (9) Toto nařízení by se nemělo vztahovat na podporu vývozu nebo podporu podmíněnou používáním domácích produktů na úkor dovezených. Zejména by se nemělo vztahovat na podporu financování zřízení a provozu distribuční sítě v jiných členských státech nebo ve třetích zemích. Podpora umožňující pokrytí nákladů na účast na veletrzích nebo na studie či poradenské služby potřebné k uvedení nového nebo stávajícího výrobku na nový trh v jiném členském státě nebo v třetí zemi zpravidla podporu vývozu nepředstavuje.
- (10) Období tří let, které je třeba vzít v úvahu pro účely tohoto nařízení, by mělo být posuzováno průběžně, takže při každém novém přidělení podpory *de minimis* je potřeba vzít v úvahu celkovou výši poskytnuté podpory *de minimis* v dotčeném jednoletém účetním období a během předchozích dvou jednoletých účetních období.
- (11) Jestliže podnik působí v odvětvích vyloučených z působnosti tohoto nařízení a působí i v jiných odvětvích nebo vykonává jiné činnosti, mělo by se toto nařízení vztahovat na tato jiná odvětví nebo činnosti za předpokladu, že dotyčný členský stát vhodnými způsoby, jako je oddělení činností nebo rozlišení nákladů, zajistí, aby činnosti ve vyloučených odvětvích nevyužívaly podporu *de minimis*. Tatáž zásada by se měla uplatnit v případech, že podnik působí v odvětvích, na něž se vztahují nižší stropy podpory *de minimis*. Pokud nelze zajistit, aby činnosti v odvětvích, pro něž platí nižší stropy podpory

⁽¹⁾ Doporučení Komise 2003/361/ES ze dne 6. května 2003 o definici mikropodniků, malých a středních podniků (Úř. věst. L 124, 20.5.2003, s. 36).

⁽²⁾ Nařízení Komise (ES) č. 800/2008 ze dne 6. srpna 2008, kterým se v souladu s články 87 a 88 Smlouvy o ES prohlašují určité kategorie podpory za slučitelné se společným trhem (Úř. věst. L 214, 9.8.2008, s. 3).

⁽³⁾ Rozsudek ve věci *Francie v. Komise*, C-456/00, Recueil 2002, s. I-11949.

- de minimis*, využívaly podporu *de minimis* pouze do výše těchto nižších stropů, měl by se u všech činností podniku použít nejnižší strop.
- (12) Toto nařízení by mělo stanovit pravidla, aby nebylo možné obcházet maximální intenzitu podpory stanovenou ve zvláštních nařízeních či rozhodnutích Komise. Rovněž by mělo stanovit jasná a snadno použitelná pravidla kumulace.
- (13) Toto nařízení nevylučuje možnost, že by opatření nebylo považováno za státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy z jiných důvodů než těch, které jsou upraveny v tomto nařízení, například proto, že opatření je v souladu se zásadou subjektu činného v tržním prostředí či proto, že nezahrnuje převod státních prostředků. Zejména finanční prostředky Unie centrálně spravované Komisí, které nejsou přímo nebo nepřímo kontrolovány členským státem, nepředstavují státní podporu a při posuzování toho, zda byl dodržen příslušný strop, by se neměly brát do úvahy.
- (14) Pro účely transparentnosti, rovného zacházení a účinného dohledu by se toto nařízení mělo použít jen v případě podpory *de minimis*, pro niž lze předem přesně vypočítat hrubý grantový ekvivalent, aniž by bylo nutné provádět hodnocení rizik („transparentní podpora“). Tento přesný výpočet lze například provést u grantů, subvencí úrokových sazeb, daňových osvobození se stanoveným stropem nebo jiných nástrojů, u nichž je stanoven limit zaručující, že příslušný strop nebude překročen. Stanovit limit znamená, že dokud není či ještě není známa přesná výše podpory, musí členský stát předpokládat, že se tato výše bude rovnat tomuto limitu, aby tak zajistil, že několik opatření podpory společně nepřekročí strop stanovený tímto nařízením, a musí použít pravidla kumulace.
- (15) Pro účely transparentnosti, rovného zacházení a správného použití stropu *de minimis* by měly všechny členské státy používat stejnou metodu výpočtu. Pro zjednodušení tohoto výpočtu by výše podpory, které nejsou poskytnuty formou grantu vypláceného v hotovosti, měly být přepočteny na hrubý grantový ekvivalent. Pro výpočet hrubého grantového ekvivalentu transparentních druhů podpory, u níž se nejedná o granty, a podpory poskytované v několika splátkách, je nutné používat tržní úrokové sazby běžné v době poskytnutí této podpory. Za účelem jednotného, transparentního a jednoduchého používání pravidel státní podpory by tržní sazby platné pro účely tohoto nařízení měly být referenčními sazbami, jak je stanoveno ve sdělení Komise o revizi metody stanovování referenčních a diskontních sazeb ⁽¹⁾.
- (16) Podpora sestávající z půjček, včetně podpory *de minimis* v oblasti rizikového financování ve formě půjček, by měla být považována za transparentní podporu *de minimis*, jestliže byl hrubý grantový ekvivalent vypočten na základě tržních úrokových sazeb běžných v době poskytnutí podpory. Aby se zjednodušilo nakládání s drobnými krátkodobými půjčkami, mělo by toto nařízení obsahovat jasné pravidlo, jehož použití není složité a které zohlední jak výši půjčky, tak dobu její splatnosti. Ze zkušenosti Komise vyplývá, že hrubý grantový ekvivalent půjčky činí buď 1 000 000 EUR na dobu pěti let, nebo 500 000 EUR na dobu deseti let, které jsou zajištěny kolaterálem pokrývajícím alespoň 50 % půjčky, lze považovat za půjčky odpovídající výši stropu podpory *de minimis*. Vzhledem k obtížím spojeným s určením hrubého grantového ekvivalentu podpory poskytnuté podnikům, které mohou být neschopny splatit půjčku, by se toto pravidlo na takové podniky nemělo vztahovat.
- (17) Podpora sestávající z kapitálových injekcí by se neměla považovat za transparentní podporu *de minimis*, ledaže celková částka injekce z veřejných prostředků nepřesáhne strop *de minimis*. Podpora sestávající z opatření rizikového financování ve formě kapitálové či kvazikapitálové investice uvedená v pokynech o rizikovém financování ⁽²⁾ by neměla být považována za transparentní podporu *de minimis*, ledaže je v rámci daného opatření poskytován kapitál nepřesahující strop podpory *de minimis*.
- (18) Podpora sestávající ze záruk, včetně podpory *de minimis* v oblasti rizikového financování ve formě záruk, by se měla považovat za transparentní, pokud byl hrubý grantový ekvivalent vypočten na základě prémie „safe-harbour“ stanovených ve sdělení Komise pro příslušný druh podniku ⁽³⁾. Aby se zjednodušilo nakládání s krátkodobými zárukami za až 80 % relativně nízké půjčky, mělo by toto nařízení obsahovat jasné pravidlo, jehož použití není složité a které zohlední jak výši příslušné půjčky, tak dobu trvání záruky. Toto pravidlo by se nemělo použít na záruky za související transakce, které nepředstavují půjčku, např. záruky za transakce s vlastním kapitálem. Pokud záruka nepřekročí 80 % příslušné půjčky, garantovaná část příslušné půjčky je 1 500 000 EUR a záruka je poskytována na dobu nepřekračující pět let, lze mít za to, že se hrubý grantový ekvivalent záruky rovná výši stropu podpory *de minimis*. To platí i v případech, kdy záruka nepřekročí 80 % příslušné půjčky, garantovaná část příslušné půjčky je 750 000 EUR a záruka je poskytována na dobu na dobu nepřekračující deset let. Kromě toho členské státy mohou použít metodiku k výpočtu hrubého grantového ekvivalentu záruk, oznámenou Komisi na základě jiného nařízení Komise v oblasti státních podpor použitelného v dané době a která byla přijata Komisí jakožto metodika, která je v souladu se sdělením o zárukách nebo s jakýmkoli následným sdělením, za předpokladu, že přijatá metodika výslovně upravuje daný druh záruky

⁽¹⁾ Sdělení Komise o revizi metody stanovování referenčních a diskontních sazeb (Úř. věst. C 14, 19.1.2008, s. 6).

⁽²⁾ Pokyny Společenství pro státní podporu investic rizikového kapitálu do malých a středních podniků (Úř. věst. C 194, 18.8.2006, s. 2).

⁽³⁾ Například sdělení Komise o použití článků 87 a 88 Smlouvy o ES na státní podporu ve formě záruk (Úř. věst. C 155, 20.6.2008, s. 10).

a příslušné transakce v kontextu uplatňování tohoto nařízení. Vzhledem k obtížím spojeným s určením hrubého grantového ekvivalentu podpory poskytnuté podnikům, které mohou být neschopny splatit půjčku, by se toto pravidlo na takové podniky nemělo vztahovat.

(19) Pokud se na čerpání režimu podpory *de minimis* podílejí finanční zprostředkovatelé, mělo by se zajistit, aby těmto zprostředkovatelům nebyla žádná státní podpora poskytnuta. Lze toho docílit například tím, že finančním zprostředkovatelům, kteří využívají státní záruku, bude stanovena povinnost uhradit tržní pojistné nebo zcela převést jakoukoli výhodu na konečného příjemce, nebo tím, že se dodrží výše stropu podpory *de minimis* a další podmínky stanovené v tomto nařízení, a to i na úrovni zprostředkovatelů.

(20) Po oznámení členským státem může Komise přezkoumat, zda opatření, které nemá podobu grantů, půjčky, záruky, kapitálové injekce nebo opatření rizikového financování ve formě kapitálové či kvazikapitálové investice, má hrubý grantový ekvivalent, který nepřevyšuje strop podpory *de minimis*, a zda by proto mohlo spadat do působnosti tohoto nařízení.

(21) Komise má povinnost zajistit, aby byla dodržena pravidla státní podpory, a v souladu se zásadou spolupráce stanovenou v čl. 4 odst. 3 Smlouvy o Evropské unii by členské státy měly plnění tohoto úkolu usnadnit tím, že pomocí vhodných mechanismů zajistí, aby celková výše podpory *de minimis* udělené podle pravidla *de minimis* jednomu podniku nepřesáhla celkový povolený strop. Proto je třeba, aby členské státy při poskytnutí podpory *de minimis* informovaly dotčený podnik o výši poskytnuté podpory *de minimis* a o povaze této podpory s výslovným odkazem na toto nařízení. Od členských států by mělo být požadováno, aby sledovaly poskytnuté podpory, a tím zajistily, že příslušné stropy nejsou překročeny a že pravidla kumulace jsou dodržena. Ke splnění této povinnosti by měl dotčený členský stát před poskytnutím takové podpory obdržet od podniku prohlášení o ostatních podporách *de minimis*, na které se vztahuje toto nařízení nebo jiná nařízení o podpoře *de minimis* a které tento podnik získal během daného jednoletého účetního období a předcházejících dvou jednoletých účetních období. Členské státy by měly mít alternativně možnost zřídit centrální registr, který by obsahoval úplné informace o poskytnutých podporách *de minimis* a zajišťovat kontrolu, že žádné nové poskytnuté podpory nepřekračují příslušný strop.

(22) Před poskytnutím každé nové podpory *de minimis* by členský stát měl ověřit, zda nová podpora *de minimis* nepřekročí strop podpory *de minimis* a zda jsou splněny i další podmínky stanovené tímto nařízením.

(23) S ohledem na zkušenosti Komise a zejména s ohledem na intervaly, v nichž je obvykle nutné politiku státní podpory přezkoumat, by doba používání tohoto nařízení měla být omezena. Pokud platnost tohoto nařízení skončí, aniž by došlo k jejímu prodloužení, členské státy by měly mít pro podpory *de minimis*, na které se vztahuje toto nařízení, k dispozici adaptační období šesti měsíců,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Oblast působnosti

1. Toto nařízení se vztahuje na podporu poskytovanou podnikům ve všech odvětvích s výjimkou:

- a) podpory poskytované podnikům činným v odvětvích rybolovu a akvakultury, na které se vztahuje nařízení Rady (ES) č. 104/2000 ⁽¹⁾;
- b) na podporu poskytovanou podnikům v oblasti prvovýroby zemědělských produktů;
- c) podpory poskytované podnikům činným v odvětví zpracování zemědělských produktů a jejich uvádění na trh, a to v těchto případech:
 - i) je-li výše podpory stanovena na základě ceny nebo množství produktů zakoupených od prvovýrobců nebo uvedených na trh danými podniky,
 - ii) je-li poskytnutí podpory závislé na podmínce, že bude zčásti nebo zcela předána prvovýrobcům;
- d) podpory na činnosti spojené s vývozem do třetích zemí nebo členských států, tj. podpory přímo spojené s vyváženým množstvím, se zavedením a provozem distribuční sítě nebo s jinými běžnými výdaji v souvislosti s vývozní činností;
- e) podpory podmiňující použití domácího zboží na úkor dováženého zboží.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 104/2000 ze dne 17. prosince 1999 o společné organizaci trhu s produkty rybolovu a akvakultury (Úř. věst. L 17, 21.1.2000, s. 22).

2. Jestliže podnik působí v odvětvích uvedených v odst. 1 písm. a), b) nebo c) a zároveň i v jednom či více jiných odvětvích nebo vykonává jiné činnosti spadající do působnosti tohoto nařízení, toto nařízení se použije na podporu poskytovanou na tato jiná odvětví nebo činnosti za předpokladu, že dotyčný členský stát vhodnými způsoby, jako je oddělení činností nebo rozlišení nákladů, zajistí, aby činnosti v odvětvích vyloučených z oblasti působnosti tohoto nařízení nevyužívaly podporu *de minimis* poskytovanou v souladu s tímto nařízením.

Článek 2

Definice

1. Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- a) „zemědělskými produkty“ produkty uvedené v příloze I Smlouvy s výjimkou produktů rybolovu a akvakultury uvedených v nařízení (ES) č. 104/2000;
- b) „zpracováním zemědělských produktů“ jakékoli zpracování zemědělského produktu vedoucí ke vzniku produktu, který je též zemědělským produktem, s výjimkou činností probíhajících v zemědělských podnicích a potřebných pro přípravu živočišných nebo rostlinných produktů k prvnímu prodeji;
- c) „uváděním zemědělských produktů na trh“ přechovávání nebo vystavování produktu za účelem jeho prodeje, nabízení produktu k prodeji, dodávka produktu nebo jakýkoli další způsob jeho umístění na trh s výjimkou prvního prodeje prvovýrobcem dalším prodejcem nebo zpracovatelům a s výjimkou jakýchkoli činností souvisejících s přípravou produktu k tomuto prvnímu prodeji; prodej od prvovýrobce konečnému spotřebiteli se považuje za uvádění na trh, pokud k němu dojde v samostatných prostorách vyhrazených pro tento účel.

2. „Jeden podnik“ pro účely tohoto nařízení zahrnuje veškeré subjekty, které mezi sebou mají alespoň jeden z následujících vztahů:

- a) jeden subjekt vlastní většinu hlasovacích práv, která náležejí akcionářům nebo společníkům, v jiném subjektu;
- b) jeden subjekt má právo jmenovat nebo odvolat většinu členů správního, řídicího nebo dozorčího orgánu jiného subjektu;
- c) jeden subjekt má právo uplatňovat rozhodující vliv v jiném subjektu podle smlouvy uzavřené s daným subjektem nebo dle ustanovení v zakladatelské smlouvě nebo ve stanovách tohoto subjektu;
- d) jeden subjekt, který je akcionářem nebo společníkem jiného subjektu, ovládá sám, v souladu s dohodou uzavřenou s jinými akcionáři nebo společníky daného subjektu, většinu

hlasovacích práv, náležejících akcionářům nebo společníkům, v daném subjektu.

Subjekty, které mají jakýkoli vztah uvedený v prvním pododstavci písm. a) až d) prostřednictvím jednoho nebo více subjektů, jsou také považovány za jeden podnik.

Článek 3

Podpora *de minimis*

1. Má se za to, že opatření podpory nespĺňují všechna kritéria stanovená v čl. 107 odst. 1 Smlouvy, a proto jsou vyňata z oznamovací povinnosti podle čl. 108 odst. 3 Smlouvy, jestliže splňují podmínky stanovené v tomto nařízení.

2. Celková výše podpory *de minimis*, kterou členský stát poskytne jednomu podniku, nesmí za libovolná tři po sobě jdoucí jednoletá účetní období překročit 200 000 EUR.

Celková výše podpory *de minimis*, kterou členský stát poskytne jednomu podniku provozujícímu silniční nákladní dopravu pro cizí potřebu, nesmí překročit 100 000 EUR za libovolná tři po sobě jdoucí jednoletá účetní období. Tato podpora *de minimis* se nepoužije na nabývání vozidel pro silniční nákladní dopravu.

3. Pokud určitý podnik provozuje silniční nákladní dopravu pro cizí potřebu a vykonává jiné činnosti, pro něž platí strop ve výši 200 000 EUR, vztahuje se na tento podnik strop ve výši 200 000 EUR za předpokladu, že členské státy vhodnými způsoby, jako je oddělení činností nebo rozlišení nákladů, zajistí, aby přínos pro činnost silniční nákladní dopravy nepřekročil 100 000 EUR a aby podpora *de minimis* nebyla použita pro nabývání vozidel pro silniční nákladní dopravu.

4. Podpora *de minimis* se považuje za poskytnutou v okamžiku, kdy podnik získá podle platného vnitrostátního právního režimu na podporu právní nárok, a to bez ohledu na to, kdy byla podpora *de minimis* danému podniku vyplacena.

5. Stropy stanovené v odstavci 2 se uplatní nezávisle na formě podpory *de minimis* a jejím sledovaném cíli a nezávisle na tom, zda je podpora poskytnutá členským státem zcela nebo částečně financována ze zdrojů Unie. Doba tří jednoletých účetních období bude stanovena podle účetního období používaného podnikem v příslušném členském státě.

6. Podpora je pro účely stropů stanovených v odstavci 2 vyjádřena jako grant v hotovosti. U všech použitých částek se jedná o hrubé částky, tj. před srážkou daně nebo jiného poplatku. Je-li podpora poskytnuta jinak než formou grantu, stanoví se její výše jako hrubý grantový ekvivalent podpory.

Podpora splatná v několika splátkách se diskontuje na svou hodnotu v okamžiku poskytnutí. Úroková sazba, která se použije pro účely diskontace, je diskontní sazba platná v době, kdy byla podpora poskytnuta.

7. Jestliže by v důsledku poskytnutí nové podpory *de minimis* došlo k překročení příslušného stropu stanoveného v odstavci 2, výhody tohoto nařízení se na tuto novou podporu nevztahují.

8. V případě spojení či nabytí je třeba přihlídnout k veškerým podporám *de minimis* poskytnutým dříve všem podnikům, které podléhají spojení, aby se zjistilo, zda žádnou novou podporou *de minimis* poskytnutou nově vzniklému či nabývajícimu podniku nedošlo k překročení příslušného stropu. Oprávněnost podpory *de minimis* poskytnuté před spojením nebo nabytím zůstává i nadále zachována.

9. V případě rozdělení jednoho podniku na dva či více samostatných podniků se podpora *de minimis* poskytnutá před rozdělením přidělí podniku, který byl jejím příjemcem, což je v zásadě podnik, který převzal činnosti, na něž byla podpora *de minimis* použita. Pokud by takové přidělení nebylo možné, přidělí se podpora *de minimis* poměrným způsobem na základě účetní hodnoty vlastního kapitálu nových podniků k datu účinku rozdělení.

Článek 4

Výpočet hrubého grantového ekvivalentu

1. Toto nařízení se použije pouze na podporu, u níž lze předem přesně vypočítat hrubý grantový ekvivalent bez nutnosti provádět hodnocení rizik („transparentní podpora“).

2. Podpora poskytnutá formou grantů a subvencí úrokových sazeb se považuje za transparentní podporu *de minimis*.

3. Podpora poskytnutá formou půjček se považuje za transparentní podporu *de minimis*, pokud:

a) proti příjemci není vedeno kolektivní insolvenční řízení ani nesplňuje kritéria podle vnitrostátního práva pro to, aby bylo proti němu na žádost jeho dlužníků zahájeno insolvenční řízení. V případě velkých podniků by příjemce měl být v situaci srovnatelné s úvěrovým ratingem alespoň B-; a

b) je půjčka zajištěna kolaterálem pokrývajícím alespoň 50 % půjčky a půjčka činí buď 1 000 000 EUR (nebo 500 000 EUR v případě podniků provozujících silniční nákladní dopravu) na dobu pěti let, nebo 500 000 EUR (nebo 250 000 EUR v případě podniků provozujících silniční nákladní dopravu) na dobu deseti let; pokud je půjčka nižší než tyto částky a/nebo je poskytnuta na dobu kratší pěti resp. deseti let, vypočítá se hrubý grantový ekvivalent této půjčky jako odpovídající poměrná část příslušného stropu stanoveného v čl. 3 odst. 2; nebo

c) hrubý grantový ekvivalent se vypočítá na základě referenční sazby platné v době poskytnutí podpory.

4. Podpora sestávající z kapitálových injekcí se považuje za transparentní podporu *de minimis* pouze tehdy, pokud celková částka injekce z veřejných prostředků nepřesáhne strop podpory *de minimis*.

5. Podpora sestávající z opatření rizikového financování ve formě kapitálové či kvazikapitálové investice se považuje za transparentní podporu *de minimis* pouze tehdy, pokud kapitál poskytnutý jednomu podniku nepřesáhne strop podpory *de minimis*.

6. Podpora poskytnutá formou záruk se považuje za transparentní podporu *de minimis*, pokud:

a) proti příjemci není vedeno kolektivní insolvenční řízení ani nesplňuje kritéria podle vnitrostátního práva pro to, aby bylo proti němu na žádost jeho dlužníků zahájeno insolvenční řízení. V případě velkých podniků by příjemce měl být v situaci srovnatelné s úvěrovým ratingem alespoň B-; a

b) záruka nepřesáhne 80 % příslušné půjčky a částka záruky činí buď 1 500 000 EUR (nebo 750 000 EUR v případě podniků provozujících silniční nákladní dopravu) a platnost této záruky je pět let, nebo 750 000 EUR (nebo 375 000 EUR v případě podniků provozujících silniční nákladní dopravu) a platnost této záruky je deset let; pokud je částka záruky nižší než tyto částky a/nebo je doba její platnosti kratší pěti resp. deseti let, vypočítá se hrubý grantový ekvivalent této záruky jako odpovídající poměrná část příslušného stropu stanoveného v čl. 3 odst. 2; nebo

c) hrubý grantový ekvivalent byl vypočítán na základě premii „safe-harbour“ stanovených ve sdělení Komise; nebo

d) ještě před svým použitím

i) byla metodika výpočtu hrubého grantového ekvivalentu záruky oznámena Komisi podle jiného nařízení Komise v oblasti státních podpor použitelného v dané době a přijata Komisí jakožto metodika, která je v souladu se sdělením o zárukách nebo s jakýmkoli následným sdělením a

ii) uvedená metodika výslovně upravuje daný druh záruky a příslušné transakce v kontextu uplatňování tohoto nařízení.

7. Podpora sestávající z jiných nástrojů se považuje za transparentní podporu *de minimis*, pokud daný nástroj stanoví limit zajišťující, že nedojde k překročení příslušného stropu.

Článek 5

Kumulace

1. Podporu *de minimis* poskytnutou podle tohoto nařízení lze kumulovat s podporou *de minimis* poskytnutou v souladu s nařízením Komise (EU) č. 360/2012⁽¹⁾ až do výše stropu stanoveného v uvedeném nařízení. Podporu *de minimis* poskytnutou podle jiných nařízeních o podpoře *de minimis* lze kumulovat až do příslušného stropu stanoveného v čl. 3 odst. 2 tohoto nařízení.

2. Podporu *de minimis* nelze kumulovat se státní podporou na tytéž způsobilé náklady nebo se státní podporou na tytéž opatření rizikového financování, pokud by taková kumulace vedla k překročení nejvyšší příslušné intenzity podpory či výše podpory, která je pro specifické okolnosti každého případu stanovena v nařízení o blokové výjimce nebo v rozhodnutí Komise. Podporu *de minimis*, která není poskytnuta na zvláštní způsobilé náklady či není přičitatelná těmto nákladům, lze kumulovat s jinou státní podporou poskytnutou na základě nařízení o blokové výjimce nebo rozhodnutí Komise.

Článek 6

Sledování

1. Jestliže členský stát hodlá poskytnout některému podniku podporu *de minimis* podle tohoto nařízení, písemně jej informuje o navrhované výši podpory vyjádřené jako hrubý grantový ekvivalent a o charakteru *de minimis* této podpory a výslovně odkáže na toto nařízení citací jeho názvu a uvedením informace o jeho vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*. V případě, že se podpora *de minimis* v souladu s tímto nařízením poskytuje různým podnikům na základě určitého režimu a těmto podnikům jsou v rámci tohoto režimu poskytnuty různé vysoké jednotlivé podpory, může daný členský stát rozhodnout, že uvedenou povinnost splní informováním podniků o pevné částce odpovídající maximální výši podpory, která může být v daném režimu poskytnuta. V takovém případě se tato pevná částka použije při zjišťování, zda bylo dosaženo příslušného stropu stanoveného v čl. 3 odst. 2. Před udělením podpory si musí členský stát též vyžádat od daného podniku prohlášení v písemné či elektronické podobě o jakýchkoli dalších podporách *de minimis*, na které se vztahuje toto nařízení nebo jiná nařízení o podpoře *de minimis* a které tento podnik obdržel v předchozích dvou jednoletých účetních obdobích a v současném jednoletém účetním období.

2. Má-li členský stát k dispozici centrální registr podpory *de minimis* obsahující úplné informace o všech podporách *de mini-*

mis, které poskytl kterýkoli orgán daného členského státu, odstavec 1 se nepoužije od okamžiku, kdy registr zahrne tři jednoletá účetní období.

3. Členský stát poskytne novou podporu *de minimis* v souladu s tímto nařízením teprve po přezkoumání, zda nová podpora nezvýší celkovou částku podpory *de minimis*, kterou dotyčný podnik obdržel, nad příslušný strop stanovený v čl. 3 odst. 2 a zda jsou splněny veškeré podmínky stanovené v tomto nařízení.

4. Členské státy zaznamenávají a shromažďují veškeré informace týkající se použití tohoto nařízení. Tyto záznamy musí obsahovat všechny informace nezbytné k doložení toho, že byly splněny podmínky tohoto nařízení. Záznamy o individuálních podporách *de minimis* se archivují po dobu deseti jednoletých účetních období ode dne jejich poskytnutí. Záznamy týkající se určitého režimu podpory *de minimis* se archivují po dobu deseti jednoletých účetních období ode dne, kdy byla v rámci tohoto režimu poskytnuta poslední jednotlivá podpora.

5. Na písemnou žádost poskytne dotyčný členský stát Komisi ve lhůtě dvaceti pracovních dnů nebo v delší lhůtě, která může být v žádosti stanovena, všechny informace, které Komise považuje za nezbytné k posouzení toho, zda byly splněny podmínky tohoto nařízení, zejména celková výše podpory *de minimis*, kterou podnik obdržel ve smyslu tohoto nařízení a jiných nařízeních o podpoře *de minimis*.

Článek 7

Přechodná ustanovení

1. Toto nařízení se vztahuje na podporu poskytnutou před jeho vstupem v platnost, pokud podpora splňuje podmínky stanovené tímto nařízením. Podpora, která tyto podmínky nespĺňuje, bude posouzena Komisí v souladu s příslušnými rámci, pokyny, sděleními a oznámeními.

2. Všechny jednotlivé podpory *de minimis* poskytnuté v období mezi 2. únorem 2001 a 30. červnem 2007, které splňují podmínky nařízení (ES) č. 69/2001, se považují za podpory, které nespĺňují všechna kritéria stanovená v čl. 107 odst. 1 Smlouvy, a které proto nepodléhají oznamovací povinnosti podle čl. 108 odst. 3 Smlouvy.

3. Všechny jednotlivé podpory *de minimis* poskytnuté v období mezi 1. lednem 2007 a 30. červnem 2014, které splňují podmínky nařízení (ES) č. 1998/2006, se považují za podpory, které nespĺňují všechna kritéria stanovená v čl. 107 odst. 1 Smlouvy, a které proto nepodléhají oznamovací povinnosti podle čl. 108 odst. 3 Smlouvy.

4. Po uplynutí platnosti tohoto nařízení se na každou podporu *de minimis*, která splňuje podmínky tohoto nařízení, bude toto nařízení vztahovat po dobu dalších šesti měsíců.

⁽¹⁾ Nařízení Komise (EU) č. 360/2012 ze dne 25. dubna 2012 o použití článků 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie na podporu *de minimis* udílenou podnikům poskytujícím služby obecného hospodářského zájmu (Úř. věst. L 114, 26.4.2012, s. 8).

*Článek 8***Vstup v platnost a doba použitelnosti**

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem 1. ledna 2014.

Použije se do 31. prosince 2020.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 18. prosince 2013.

Za Komisi
José Manuel BARROSO
předseda

2. Způsobilé jsou tyto náklady:
 - a) investiční náklady na vybudování pasivní širokopásmové infrastruktury;
 - b) investiční náklady na stavební a inženýrské práce související s širokopásmovou infrastrukturou;
 - c) investiční náklady na vybudování základních širokopásmových sítí a
 - d) investiční náklady na vybudování přístupových sítí nové generace („sítě NGA“).
3. Investice musí být provedeny v oblastech, kde neexistuje infrastruktura stejné kategorie (buď základní širokopásmové sítě nebo sítě NGA) a kde je nepravděpodobné, že tato infrastruktura bude do tří let ode dne zveřejnění plánovaného opatření vybudována za komerčních podmínek, přičemž tento předpoklad je třeba ověřit v otevřené veřejné konzultaci.
4. Podpora se poskytne na základě otevřeného, transparentního a nediskriminačního výběrového řízení za dodržení zásady technologické neutrality.
5. Provozovatel sítě musí nabízet co nejširší aktivní a pasivní velkoobchodní přístup podle čl. 2 bodu 139 tohoto nařízení za spravedlivých a nediskriminačních podmínek, včetně fyzického zpřístupnění v případě sítí NGA. Tento velkoobchodní přístup se poskytuje na dobu alespoň sedmi let a právo na přístup ke kabelovým nebo stožárům není časově omezeno. V případě podpory na výstavbu kabelových sítí musí být kabelovody dostatečně velké na to, aby umožňovaly fungování několika kabelových sítí a různých síťových topologií.
6. Cena za velkoobchodní přístup musí vycházet ze zásad stanovování cen, které určí vnitrostátní regulační orgán, a z referenčních hodnot, které platí v jiných srovnatelných konkurenčnějších oblastech členského státu nebo Unie, při zohlednění podpory, kterou provozovatel sítě obdržel. V otázce podmínek přístupu (včetně stanovování cen) a v případě sporu mezi zájemci o přístup a dotovaným provozovatelem infrastruktury musí být konzultován vnitrostátní regulační orgán.
7. Členské státy zavedou mechanismy monitorování a zpětného vyžádání prostředků, pokud výše podpory poskytnuté na projekt přesahuje 10 milionů EUR.

ODDÍL 11

Podpora kultury a zachování kulturního dědictví

Článek 53

Podpora kultury a zachování kulturního dědictví

1. Podpora kultury a zachování kulturního dědictví je slučitelná s vnitřním trhem ve smyslu čl. 107 odst. 3 Smlouvy a je vyňata z oznamovací povinnosti podle čl. 108 odst. 3 Smlouvy, pokud jsou splněny podmínky stanovené v tomto článku a v kapitole I.
2. Podpora se poskytuje na tyto kulturní účely a činnosti:
 - a) muzea, archivy, knihovny, umělecká a kulturní centra či prostory, divadla, opery, koncertní sítě, další organizace pořádající živá vystoupení, filmové archivy a další podobná umělecká a kulturní zařízení, organizace a instituce;
 - b) hmotné dědictví, včetně všech forem movitého a nemovitého kulturního dědictví a archeologických nálezů, památek, historických památek a budov; přírodní dědictví související s kulturním dědictvím nebo, pokud je formálně uznáno za kulturní nebo přírodní dědictví, příslušnými orgány veřejné moci členského státu;
 - c) nehmotné dědictví v jakékoli formě včetně folklorních tradic a řemesel;
 - d) umělecké či kulturní akce a vystoupení, festivaly, výstavy a podobné kulturní činnosti;
 - e) činnosti v oblasti kulturního a uměleckého vzdělávání, jakož i podpora porozumění významu ochrany a prosazování rozmanitosti kulturního vyjádření prostřednictvím vzdělávání a programů, jež mají zvýšit informovanost veřejnosti, včetně činností využívajících nové technologie;
 - f) psaní, editace, produkce, distribuce, digitalizace a vydávání hudby a literatury, včetně překladů;

3. Podpora může mít podobu:
 - a) investiční podpory, včetně podpory na výstavbu nebo modernizaci kulturní infrastruktury;
 - b) provozní podpory.
4. V případě investiční podpory jsou způsobilé náklady na investice do hmotného a nehmotného majetku, včetně:
 - a) nákladů na výstavbu, modernizaci, pořízení, zachování nebo zlepšení infrastruktury, jejíž časová či prostorová kapacita se používá nejméně z 80 % ročně pro kulturní účely;
 - b) nákladů na pořízení, včetně leasingu, nákladů na převod vlastnictví nebo fyzické přemístění kulturního dědictví;
 - c) nákladů na zajištění, zachování, obnovu a asanaci hmotného a nehmotného kulturního dědictví, včetně dodatečných nákladů na skladování za vhodných podmínek, nákladů na speciální nástroje a materiály a nákladů na dokumentaci, výzkum, digitalizaci a zveřejnění;
 - d) nákladů na zlepšení dostupnosti kulturního dědictví pro veřejnost, včetně nákladů na digitalizaci a další nové technologie, dále náklady na zlepšení dostupnosti pro osoby se zvláštními potřebami (zejména rampy a zdviže pro zdravotně postižené osoby, nápisy v Braillově písmu a praktické exponáty v muzeích) a nákladů na propagaci kulturní rozmanitosti souvisejících s prezentací, programy a návštěvníky;
 - e) nákladů na kulturní projekty a činnosti, spolupráci a výměnné programy a granty, včetně nákladů na výběrová řízení, nákladů na propagaci a nákladů, které vznikly přímo v důsledku provádění projektu.
5. V případě provozní podpory jsou způsobilé tyto náklady:
 - a) náklady, které kulturní instituci nebo lokalitě kulturního dědictví vznikly v souvislosti se stálými nebo pravidelnými činnostmi, včetně výstav, představení a akcí a podobných kulturních činností, k nimž dochází v rámci běžné činnosti;
 - b) náklady na činnosti v oblasti kulturního a uměleckého vzdělávání, jakož i podpora porozumění významu ochrany a prosazování rozmanitosti kulturního vyjádření prostřednictvím vzdělávání a programů, jež mají zvýšit informovanost veřejnosti, včetně činností využívajících nové technologie;
 - c) náklady na zlepšení přístupu veřejnosti ke kulturním institucím nebo lokalitám a činnostem kulturního dědictví, včetně nákladů na digitalizaci a používání nových technologií, jakož i nákladů na zlepšení přístupu osob se zdravotním postižením;
 - d) provozní náklady týkající se přímo kulturního projektu nebo činnosti, jako je pronájem nemovitostí a kulturních prostor, cestovní výdaje, výdaje na materiály a vybavení související přímo s kulturním projektem nebo činností, architektonické konstrukce pro výstavy a jeviště, pronájem, leasing a odpisy nástrojů, softwaru a vybavení, náklady na užití děl chráněných autorskými právy a dalších souvisejících obsahů chráněných právy duševního vlastnictví, náklady na propagaci a náklady, které vznikly přímo v důsledku provádění projektu nebo činnosti; odpisy a finanční náklady jsou způsobilé pouze v případě, že nebyly pokryty investiční podporou;
 - e) náklady na personál pracující v kulturní instituci, v lokalitě kulturního dědictví nebo na projektu;
 - f) náklady na poradenské a podpůrné služby poskytované externími poradci a poskytovateli služeb, které vznikly přímo v důsledku provádění projektu.
6. Pokud jde o investiční podporu, výše podpory nesmí přesáhnout výši rozdílu mezi způsobilými náklady a provozním ziskem z investice. Od způsobilých nákladů se odečte provozní zisk, a to buď *ex ante* na základě odůvodněných odhadů nebo uplatněním mechanismu zpětného vymáhání podpory. Provozovatel infrastruktury má právo ponechat si během příslušného období přiměřený zisk.
7. Pokud jde o provozní podporu, výše podpory nesmí přesáhnout částku, která je nezbytná k pokrytí provozních ztrát a vygenerování přiměřeného zisku za příslušné období. Splnění tohoto požadavku se zajistí *ex ante* na základě odůvodněných předpokladů nebo uplatněním mechanismu zpětného vymáhání podpory.
8. Pokud jde o podporu, která nepřesahuje 1 milion EUR, vedle metod uvedených v odstavcích 6 a 7 lze maximální výši podpory stanovit také jako 80 % způsobilých nákladů.
9. Pokud jde o vydávání hudby a literatury definované v odst. 2 písm. f), maximální výše podpory nesmí přesáhnout buď rozdíl mezi způsobilými náklady a diskontovanými výnosy z projektu, nebo 70 % způsobilých nákladů. Od způsobilých nákladů se odečtou výnosy, a to buď *ex ante* nebo uplatněním mechanismu zpětného vymáhání podpory. Způsobilými náklady jsou náklady na vydávání hudby a literatury, včetně autorských honorářů (náklady na autorská práva), honorářů překladatelů a editorů, dalších nákladů souvisejících s vydáním (korektura, oprava a revize), náklady na grafickou úpravu, náklady na předtiskovou přípravu a náklady na tisk nebo elektronickou publikaci.

10. Podle tohoto článku není způsobilá podpora pro noviny a časopisy, ať již jsou zveřejňovány v tištěné nebo elektronické podobě.

Článek 54

Režimy podpory audiovizuálních děl

1. Režimy podpory na psaní scénářů a rozvoj, produkci, distribuci a propagaci audiovizuálních děl jsou slučitelné s vnitřním trhem podle čl. 107 odst. 3 Smlouvy a jsou vyňaty z oznamovací povinnosti podle čl. 108 odst. 3 Smlouvy, pokud jsou splněny podmínky stanovené v tomto článku a v kapitole I.

2. Podpora musí být zaměřena na produkt v oblasti kultury. V zájmu zamezení zjevných chyb při posouzení určitého produktu jakožto produktu v oblasti kultury je každý členský stát povinen zavést účinné postupy, např. výběr návrhů jednou či několika osobami, jež jsou pověřeny jejich výběrem či ověřením podle předem určeného seznamu kulturních kritérií.

3. Podpora může mít podobu:

- a) podpory na produkci audiovizuálních děl;
- b) podpory na přípravu produkce a
- c) podpory na distribuci.

4. Jestliže členské státy stanoví u podpory povinnou územní vázanost výdajů, pak režimy podpory na produkci audiovizuálních děl mohou být:

- a) požadovat, aby na území členského státu, který podporu poskytuje, bylo vynaloženo až 160 % podpory na produkci určitého audiovizuálního díla, nebo
- b) vypočítávat výši podpory na produkci určitého audiovizuálního díla jako procentní podíl výdajů na produkční činnosti v členském státě, který podporu poskytuje; tento postup se obvykle použije u režimů podpory v podobě daňových pobídek.

V obou případech, pokud členský stát vyžaduje, aby produkční činnosti na projektech, jež mají být způsobilé z hlediska podpory, dosáhly na dotyčném území určitého minimálního objemu, nesmí tento objem překročit 50 % z celkového rozpočtu produkce. Mimoto nesmí maximální výdaje, pro něž platí povinnost územní vázanosti, překročit v žádném případě 80 % z celkového rozpočtu produkce.

5. Způsobilé jsou tyto náklady:

- a) pokud jde o podporu na produkci: celkové náklady na produkci audiovizuálních děl, včetně nákladů na zlepšení přístupnosti pro osoby s tělesným postižením;
- b) pokud jde o podporu na přípravu produkce: náklady na psaní scénářů a na rozvoj audiovizuálních děl;
- c) pokud jde o podporu na distribuci: náklady na distribuci a propagaci audiovizuálních děl.

6. Intenzita podpory na produkci audiovizuálních děl nesmí přesáhnout 50 % způsobilých nákladů.

7. Intenzitu podpory lze navýšit takto:

- a) na 60 % způsobilých nákladů v případě přeshraničních produkcí, jež jsou financovány více než jedním členským státem a na nichž se podílí producenti pocházející z více než jednoho členského státu;
- b) na 100 % způsobilých nákladů v případě náročných audiovizuálních děl a koprodukcí, na nichž se podílejí země vedené v seznamu DAC organizace OECD.

8. Intenzita podpory na přípravu produkce nesmí přesáhnout 100 % způsobilých nákladů. Pokud je výsledný scénář či projekt zpracován do podoby audiovizuálního díla, např. je nafilmován, pak se náklady na přípravu produkce začlení do celkového rozpočtu a zohlední při výpočtu intenzity podpory. Intenzita podpory na distribuci musí být stejná jako intenzita podpory na produkci.

9. Podpora nesmí být vyhrazena na konkrétní produkční činnosti ani jednotlivé části produkčního hodnotového řetězce. Způsobila podle tohoto článku není podpora na infrastrukturu filmových studií.
10. Podpora nesmí být vyhrazena pouze pro státní příslušníky daného členského státu a pro příjemce nesmí být stanoven požadavek, aby měli postavení podniku zřízeného podle vnitrostátního obchodního práva.

ODDÍL 12

Podpora na sportovní a multifunkční rekreační infrastrukturu

Článek 55

Podpora na sportovní a multifunkční rekreační infrastrukturu

1. Podpora na sportovní a multifunkční rekreační infrastrukturu je slučitelná s vnitřním trhem ve smyslu čl. 107 odst. 3 Smlouvy a je vyňata z oznamovací povinnosti podle čl. 108 odst. 3 Smlouvy, pokud jsou splněny podmínky stanovené v tomto článku a v kapitole I.
2. Sportovní infrastrukturu nesmí výhradně využívat jediný uživatel v oblasti profesionálního sportu. Jiní uživatelé v oblasti profesionálního nebo amatérského sportu musí ročně využívat danou sportovní infrastrukturu alespoň z 20 % její kapacity. Využívá-li této infrastruktury několik uživatelů současně, je nutno vypočítat odpovídající podíl časové kapacity, jež na ně připadá.
3. Multifunkční rekreační infrastrukturu tvoří rekreační zařízení multifunkční povahy, která nabízejí zejména kulturní a rekreační služby, s výjimkou zábavních parků a hotelových zařízení.
4. Přístup ke sportovní či multifunkční rekreační infrastruktuře musí být umožněn více uživatelům za transparentních a nediskriminačních podmínek. Podniky, které financovaly alespoň 30 % investičních nákladů na infrastrukturu, mohou získat přednostní přístup za zvýhodněných podmínek za předpokladu, že jsou tyto podmínky zveřejněny.
5. Je-li sportovní infrastruktura využívána profesionálními sportovními kluby, členské státy zajistí, aby podmínky stanovování cen za její využívání byly zveřejněny.
6. Jakékoli koncese nebo jiná pověření třetí strany k výstavbě, modernizaci a/nebo provozu sportovní nebo multifunkční rekreační infrastruktury se musí řídit otevřenými, transparentními a nediskriminačními podmínkami s náležitým zohledněním platných pravidel pro zadávání veřejných zakázek.
7. Podpora může mít podobu:
 - a) investiční podpory, včetně podpory na výstavbu nebo modernizaci sportovní a multifunkční rekreační infrastruktury;
 - b) provozní podpory na sportovní infrastrukturu.
8. V případě investiční podpory na sportovní a multifunkční rekreační infrastrukturu jsou způsobilé náklady na investice do hmotného a nehmotného majetku.
9. V případě provozní podpory na sportovní infrastrukturu jsou způsobilými náklady provozní náklady na služby, které infrastruktura poskytuje. Mezi tyto provozní náklady patří takové náklady, jako např. osobní náklady, náklady na materiál, služby, komunikaci, energii, údržbu, nájemné, správní náklady atd., ale nepatří k nim odpisy a finanční náklady, pokud se na ně vztahovala investiční podpora.
10. Pokud jde o investiční podporu na sportovní a multifunkční rekreační infrastrukturu, výše podpory nesmí přesáhnout výši rozdílu mezi způsobilými náklady a provozním ziskem z investice. Od způsobilých nákladů se odečte provozní zisk, a to buď *ex ante* na základě odůvodněných předpokladů nebo uplatněním mechanismu zpětného vymáhání podpory.
11. Pokud jde o provozní podporu na sportovní infrastrukturu, výše podpory nesmí přesáhnout provozní ztrátu za příslušné období. Splnění tohoto požadavku se zajistí *ex ante* na základě odůvodněných předpokladů nebo uplatněním mechanismu zpětného vymáhání podpory.
12. Pokud jde o podporu, která nepřesahuje 1 milion EUR, vedle metod uvedených v odstavcích 10 a 11 lze maximální výši podpory stanovit také jako 80 % způsobilých nákladů.